Yıl: 12
Sayı: 35

Ekim 2004 -
Mart 2005

AVUSTRALYA'DA
ELELE

HAYATTA EN HAKİKİ MÜRŞİT İLİMDİR
M.K. Atatürk

AVUSTRALYA BATI TRAKYA TÜRKLERİ

Yukarıda: ABTT Kadınlar Derneği yönetim kurulu ve üyelerinden bir grup 13/02/05

Sağda üst: ABTT Derneği Başkanı Nadir Celil, T.C. Devlet Bakanı Sn. Mehmet Aydın'ın ziyaretinde açılış konuşmasını yaparken. Sağda: Bakan halka konuşurken ve T.C. Melbourne Başkonsolosu Sn. Hasan Aşan - 16/03/05

Hilkat Özgün, Moreland Türk Derneği başkanı Cemal Akdeniz'e yapmış olduğu değerli toplum çalışmalarından dolayı Atatürk'ün Kızları ödül töreni gecesinde bir teşekkür plaketi verdi

ABTT Derneği yönetim kurulu üyeleri aileleri ile birlikte Eyalet Milletvekili Tony Lapton'un (ortada) davetlisi olarak Parlamento binası balkonunda 2004 yıl sonu BBQ'suna katıldılar

Atatürk'ün Kızları Ödülü'ne layık görülenler
Soldan: Mehmet Güneş (program sunucusu), Serkan Hüseyin, Harry Blackly, Nafiya Demirel (ödülleri verdi), Gökşan Zapmaztürk, Hilkat Özgün, Meral Aydın, Feriha Reşitoğlu, Gina Blackly (Daha geniş bilgi sayfa 4)

I. ULUSLARARASI BATI TRAKYA TÜRKLERİ ARAŞTIRMA KONGRESİ

Münih – Almanya 28-29-30 Ocak 2005

Aşağıda: Feyyaz SAĞLAM değerlendirme konuşmasını yaparken ve bilim adamları toplu halde

MP Tony Lapton davetlilerine parlamento binası hakkında bilgi verirken 12/12/05

T.C. Devlet Bakanı Mehmet Aydın'ı uğurlarken. Soldan: Hüseyin Meyzin., Memet İ-H ve Bakan

Kuruluş Tarihi: **Eylül 1993**

Yazışma adresi:

A.B.T.T.D. Elele Dergisi

103-109 Union Street
Windsor VIC 3181
Melbourne, AUSTRALIA

Tel - Fax: +61 3 9510 4889
Email: westernthrace@hotmail.com

Editör: Sihem İmam-Hüseyin
Email: sihem.ih@bigpond.net.au
Telefon: +61 3 9333 1194
Adress: 5 Largs Crt, Greenvale Vic, Australia 3059
Yazıların incelenmesi:
Memet İmam-Hüseyin
Baskıya hazırlayanlar:
Sihem ve Memet İmam-Hüseyin
Feriha Reşitoğlu
Bilgisayar isleri: Sihem İmam-Hüseyin
Baskı evi: Print Mode

Temsilciler:
Batı Trakya:
Türkiye: Feyyaz Sağlam (feyyazsaglam@hotmail.com)
Almanya: Özkan Hüseyin (ozkanhuseyin@turk-evi.de)

İÇİNDEKİLER/Contents

Sayfa
Başarının Sonu Mutluluktur 2
Yeni Dünya düzeni 3
Atatürk'ün Kızları Derneği'nin Ödülleri 4
Geride Bıraktığımız Bir Genel Kurul ve Yönetim Kurulu Seçimi 4-5
I. Uluslararası Batı Trakya Türkleri Araştırmaları Kongresi Sonuç Bildirgesi 6
Avustralya'da Batı Trakya Türkleri 7-8-9-10
29 Ocak 1988'in 17. Yıldönümü Kutlandı 10
Kültürümüzü Koruyalım 11
Geleneksel Türk Düğünü 11
T.C.Devlet Bakanı Derneğimizi Ziyaret Etti 12
Ali Bilge Okan Araştırma İçin Avustralya'da 12-13
Legacy of Gallipoli Campaign (90 Yıl Önce Yapılan Savaşın Getirdiği Dostluk.....14-15
Kültürler Arası Diyalog 16
29 Ekim Cumhuriyet Bayramı 2004 17
ABTT Derneği Haftasonu Türk Okulu 17
İçimizden Biri 18
Batı Trakya İle İlgili Kitaplar 19
Avustralya'dan Şiirler 20-21
Salih Abi'nin Kaleminden 22
ABTT Kadınlar Derneği'nin Etkinlik Özeti 23
ABTT Derneği'nin Etkinlik Özeti / Vefat.....23-24

EDİTÖR'DEN:

Değerli Okuyucular,

Elele dergisi, Avustralya Batı Trakya Türkleri Derneği ona bağlı hafta sonu Türk Okulu, Basın-Yayın Kolu ve Avustralya Batı Trakya Türkleri Kadınlar Derneği'nin ortak ürünüdür.

Basın ve Yayın Kolu, Avustralya Batı Trakya Türkleri'nin faaliyet ve yaşamlarını sizlere aktarmak için ELELE Dergisini yayınlamaktadır.
Sizlerden gelen mektup, hikâye, fıkra, şiir vs. yazılarınız bu derginin devamını sağlayacaktır.

Göndereceğiniz yazı veya fotoğrafların altına isminizi yazmanızı rica ediyoruz.

Sizlerden gelecek yazıların, eğitici ve öğretici olmasını diliyoruz. Yapıcı, eleştirici önerilerinize ve takdire her zaman açığız.
Yazılan her yazının sorumluluğu, bu dergiye değil, yazı sahibine aittir.

YAZILARINIZI
BASIN VE YAYIN KOLUMUZA
GÖNDEREBİLİRSİNİZ

Batı Trakya Türkleri'nin Avustralya'daki Tarihi Günleri

23 Eylül 1969	***İlk aiel Avustralya'ya geldi***
1971 sonları	***İlk ev satın alındı***
25 Aralık 1971	***İlk Dernek çalışmaları***
1972	***Türk İlkokulu açıldı***
1972	***Batı Trakya'ya ilk gidiş***
29 Mart 1975	***ABTT Derneği kuruldu***
24 Temmuz 1978	***İlk dernek binası alındı***
Mayıs 1992	***Kadınlar Derneği kuruldu***
Eylül 1993	***Basın-Yayın Kolu ilk Elele Dergisini yayınladı***
9 Kasım 1999	***Şimdiki dernek binamızı kullanma izni alındı***

başarının sonu mutluluktur

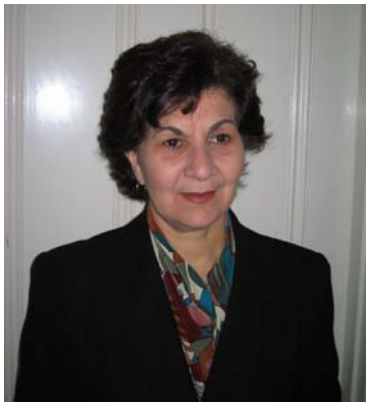

Sihem İmam-Hüseyin

Elele Editörü/ ABTT Kadınlar Derneği Başkan Yrd.

Bizleri yazdan kışa taşıyacak olan sonbahara girdik. Nedense severim Melbourne'nun sonbaharlarını. Bize üç mevsimi birden yaşattığından olsa gerek. "Yazdan kalmış" birkaç sıcak gün. İlkbaharın ılık havasını, masmavi ve berrak gökyüzünü, rüzgârsız ve sakin havasını andıran günler. Eşim Memet'le bahçemizde otururken, bu güzel günlere de "İlkbahardan kalma" deriz.

Sonbaharda, ağaçların yaprakları kızıllaşarak mavi gökyüzünün önünde seyrine doyum olmayan güzel bir tablo oluşturur. Hafif bir rüzgârla ağaçlardan düşen kızıl yapraklar ise yerde ayrı bir güzellik yaratır.
İlkbaharda bahçeye ekilen sebzeler artık verimlerinin sonuna gelmiş, meyve ağaçları yapraklarını dökmüş ve kış uykusuna hazırlanmakta. Geceler artık soğuk, günler kısalmaya başladı.

Bahçede çalışmak geçirdiğim en zevkli zamanlarımdandır. Aynen dergimiz Elele'yi hazırlarken olduğu gibi. Yani, yapılan etkinliklerin fotoğraflarını çekip bilgisayara aktarmak ve yazılan yazılarla beraber sayfalara yerleştirmek beni mutlu etmektedir. Çünkü bu sayfalar Avustralya Batı Trakya Türkleri'nin varlığını gösteren tarihi bir kaynaktır.

Biliyorum, bir çok insan bahçede çalışmayı veya toplum kuruluşlarında gönüllü olarak görev almayı istemez, sevmez veya çok zor bir iş olarak görür. Fakat onların da kendilerine göre yaptıkları güzel şeylerin olduğu muhakkak... Dilerim ki daha çok Batı Trakyalı'nın dernek işleri ile ilgilenip topluma yararlı olmanın mutluluğunu tatsınlar.

Hayatta kazandıklarımızla, yaptığımız iyi şeylerle, etrafımızdaki insanları oldukları gibi kabul ederek onlarla beraberliğin ahengini kurabilirsek ancak o zaman mutlu, başarılı bir ferd ve toplum olabiliriz. Elde edemediğimiz emellerimiz varsa, onlara nasıl ulaşabileceğimizin yollarını arayarak ve çok çalışarak hepsini değilse de bazılarını başarabileceğimize inanmamız gerekir.
Ben bunu aile ve iş hayatımda, ve de dernek çalışmalarımda gördüm.

Ekim 1994'te Elele dergisinin derlenip basılmasında gönüllü olarak görev aldım.
Çalıştığım iş yerinde aldığım özel izinle derginin 9. sayısından 25. sayısına kadar ücretsiz veya çok az bir fiyatla basılmasını sağladım. Bu 1997'ye kadar devam etti.

En büyük mutluluklarımdan biri de 1998'den (26. sayıdan) beri Feriha Reşitoğlu ve Memet İmam-Hüseyin'in destekleri ile Elele dergisinin editörlüğünü başarılı olarak yapıp siz okuyuculara 2005 yılında Elele'nin 35. sayısını sunmaktır.

Ayrıca gururla söyleyebilirim ki Elele Dergisi, Avustralya'da Batı Trakya Türkleri'nin varlığı, tarihi ve kültürünün yanında birçok konuları kapsadığı için bazı Türk araştırmacılar tarafından kaynak olarak kullanıldı ve kullanılacaktır.

ABTT Derneği, ona bağlı Haftasonu Türk Okulu ve Basın-Yayın Kolu, ABTT Kadınlar Derneği ile birlikte son 6 ay içinde yine başarılı etkinlikler yaptıklar. Bunların başında dernek binasının inşaatına devam edilmesi, elişleri sergisi, festivaller, dini ve milli bayram kutlamaları, belediye ve eyalet temsilcileri ile ilişkiler, diğer derneklerle işbirliği, bakan ve araştırmacıların derneğimizi ziyaret etmeleri gelir. Bütün bunlar Elele için malzeme oldu. Katkıda bulunan herkese teşekkür ederim.

Önümüzdeki aylarda normal etkinliklerimizin yanısıra yeni bir sergi, bir kültür gününe katılıp Batı Trakya Kültürü'nü tanıtma ve Silvan Lale Festivali'ne katılma planlarımızı başarı ile gerçekleştireceğimize inanıyorum.

YENİ DÜNYA DÜZENİ

Eskiden insanlar dünyamızın öküzün boynuzları arasında durduğunu sanırmış. Buna, hemen herkes inanırmış.
Taaa ki bir gün ünlü bilgin Galile elindeki teleskopla dünyamızın yuvarlak olduğunu ve döndüğünü keşfedinceye kadar... Galile yaptığı bu keşifle zavallı dünyamızı öküzün boynuzları arasından almış, esas yörüngesine kondurmuş, bunun böyle olduğuna bütün insanları inandırmıştı.

Taaa ki bir gün küreselleşme icad edilinceye kadar. Evet... Küreselleşme, Globalleşme, Yeni Dünya Düzeni, her ne ise, işte bu yeni icat sayesinde; Galile'nin asırlar önce öküzün boynuzları arasından alarak yörüngesine oturttuğu dünyamızı, şimdi Yeni Dünya Düzeni operasyonu ile yörüngesinden alıp uluslararası bir kaç semiz enseli patronların ensesine oturtacaklarmış. Söylentilere bakılacak olursa dünyamız dönmesine yine devam edecekmiş. Yalnız ufacık bir farkla.

Eskiden yörüngesinde başı boş dolaşan dünyamız bundan böyle bir düzene girecek, patronlarının istediği yönde ve onların tespit ettiği bir hızla dönecek veya döndürülecekmiş.

Durun canım, hemen karamsarlığa kapılmayın! Bu küreselleşme dalgasının iyi yönleri de olacakmış. Mesela: Dünyamız büyük bir köy haline gelecek. İnsanlar sorgusuz sualsiz istediği yerde gezecek, herkes birbirini daha yakından bilecek, herkes herkesi gönülden sevecekmiş. Herkes elindeki, avucundaki lokmasını yalnız yemeyip adaletli bir şekilde bölüşecekmiş. Ne kadar asil bir insanlık örneği değil mi sevgili dostlar?
İyi de, niye gelişmiş devletler bugüne kadar daha çok kazanmak, daha iyi yaşamak adına doğayı ve doğal kaynaklarını gelişi güzel harcayıp tükettiler?

Şimdi küreselleşme adına paylaşmak adına herkes çıkınını ortaya açtığında super ülkeler az gelişmişlerin kaynaklarından tıka basa karın doyururlarken, az gelişmiş ülkeler super devletlerin çıkınlarından dişe damağa dokunan bir şey bulabilecekler mi? Hem bulsalar bile alabilecekler mi? Elbette bunu zaman gösterecek.

Eskiden devletleri krallar, kraliçeler, imparatorlar yönetirmiş. Böylesi bir yönetimde demokrasinin varlığı veya yokluğu devamlı şüphe arzedermiş.
Gün gelmiş, egemenlik kayıtsız şartsız milletin olmalı denilmiş. İnsanoğluna yöneticisini seçme hakkı verilmiş. Her halde bir yerlerde hata edilmiş.
Eskiden yalnızca devletin başında rastlanan krallar, kraliçeler, imparatorlara şimdi milletin içinde adım başına rastlanmaya başlanmış. Hem de düzinelerle, kumarhane kralları, genelev kraliçeleri, medya imparatorları vs. vs.

Zavallı insancıklar 1 krala, 1 kraliçeye, 1 imparatora tahammül edemezken şimdi yüzlercesine katlanmak, el etek öpmek zorunda kalıyormuş. Demokrasinin varlığı ise halen şüpheliymiş.
İlk çağlarda insanlar yeryüzündeki sarsıntıları "Koca öküz başını salladı da ondan sarsıldık" diye bilirlermiş. Bugün bunun böyle olmadığını biliyoruz. Ama gelecekte bu inancın doğruluğuna hepimiz inanmak zorunda kalacağız. "Semiz enseli patronlar başını salladı da ondan sarsıldık" diyeceğiz.

Dünyamızın gidişatı tamamen semiz enseli patronların insafına bırakıldığında meydana gelecek sarsıntıların sorumlularını bileceğiz, fakat hesabını sorabilecek miyiz acaba?
Bugün pek çok ülke bunun sancısını yaşıyor. Bu demek oluyor ki şu Yeni Dünya Düzeni acaip birşey. Ülkeler anında super devletler listesine çıkabilir veya politikanın diğer namı ile türlü entrikanın azgın dalgalarında koca bir ülke yok olmanın eşiğine gelebilir.
Daha 2000 yılına kadar insanlar kutsal saydıkları değerler (vatan, bayrak, millet) için savaş verirken, günümüzde amaçlar değişmiş, kimin ne için savaştığını bilen yok.

Sizler bu Yeni Dünya Düzenini hiç düşündünüz mü?
Kendinize bu düzen içerisinde iyi bir yer bulabildiniz mi?
Unutmayın ki her şey güllük gülistanlık görünse bile bizler tedbir almak zorundayız.

Feriha Reşitoğlu

ATATÜRK'ÜN KIZLARI DERNEĞİ'NİN ÖDÜLLERİ

Merkezi Amerika'da bulunan Atatürk'ün Kızları Derneği (Daughters of Atatürk) dünyanın çeşitli ülkelerinde toplumsal çalışmalar yapan kurum, kuruluş ve kişilere çeşitli kategorilerde ödüller vermektedir.
Her yıl 10 Kasım'dan önce bu kuruluşa çeşitli ülkelerden adaylar bildirilmektedir. Merkez bu adaylar hakkında araştırmalarını bitirdikten sonra ödüle layık isimleri 10 Kasım günü açıklamaktadır.

2003 ve 2004 yıllarında ödüle layık görülen toplum üyelerimizle bir arada olmak, onların almış oldukları ödüller nedeniyle tebriklerini iletmek için Moreland Türk Derneği, Kuzey Kıbrıs Türk Cemiyeti ve Avustralya Batı Trakya Türkleri Derneği 13 Aralık 2004 tarihinde yemekli bir program düzenlediler.
T.C. Melbourne Başkonsolos Muavini Kağan Yılmaz, dernek temsilcileri, bankacı iş sahiplerimiz ve toplum üyelerimizin katılımıyla gerçekleşen programın sunuculuğunu öğretmen Mehmet Güneş yaptı.

Ödül alanlara Bankacı Sayın Hüseyin Mustafa'nın hediyelerinin yanında, belirtilen dernekler adına hazırlanan hediyeleri de Kuzey Kıbrıs Türk Cemiyeti Başkanı Sayın Nafiye Demirel verdi. Ödül alanlar anılarını anlattı ve topluma yaptıkları hizmetten mutluluk duyduklarını belirttiler.
Ayrıca bu arkadaşları, topluma yaptıkları hızmetlerden dolayı kutlamak için eski öğretmen ve dernekçilerimizden Sayın Ertuğrul Tanıl bir konuşma yaptı. Ödül alan arkadaşlarımızı size tanıtmakla mutluyum.

* Hilkat Özgün – Australia Turkish Kultural Platform
* Feriha Reşitoğlu – Avustralya Batı Trakya Türkleri Kadınlar Derneği/Kültür-Sanat Etkinlikleri
"2003 Atatürk'ün Kızları Onur Belgesi" almışlardır.
2004 yılında
* Eğitimci öğretmen Meral Aydın - "Women of Defination"
* Uluslararası Çocuk Festivali Komitesi'nden Gökşan Sapmaztürk – "Excelence" ödülüne
* Australia Turkish Platform'dan Harry Blackly ve eşi Gina Blackly – "Haritage Awards"
* Kuzey Kıbrıs Türk Cemiyeti Gençlik Kolundan Serkan Hüseyin – "Özel Ödül"e layık görülmüşlerdir.

Cemal Akdeniz
Başkan – Moreland Türk Derneği

GERİDE BIRAKTIĞIMIZ BİR GENEL KURUL VE YÖNETİM KURULU SEÇİMİ

16 Ocak 2005 Pazar günü saat 13.30'da yıllık genel kurul toplantısı ve yönetim kurulu seçimi için üyelerimizin toplanmasını bekliyoruz. Öğle namazından sonra toplantıyı açıyoruz. Üye sayısı toplantının yapılabilmesi için yarıdan fazla, o halde toplantıya başlıyabiliriz .

Öncelikle, toplantıda yer alan üyelerimize, katılımlarından dolayı teşekkür ediyorum. Bu bir sorumluluk anlayışı, bu derneğin var olması için üyelik görevinin yerine getirilmesidir. Sebepsiz katılmayan üyelerimiz için söyleyeceğim, teessüften başka bir şey değil. Dernekçilik anlayışından uzak veya böyle şeylere ilgisiz kalan, kendini sorgulayamayan yahut da bananecilik... Bu üyelerimizden beklediğimiz dernekçilik hususunda biraz daha duyarlı olmalarıdır. Eğer gelecek nesillerin devam etmesini, yok olup gitmesini istemiyorlarsa oturup şöyle bir güzel düşünmeleri gerekir...

Bir milletin, varlığını koruyabilmesi için mutlaka milliyetini, kültürünü, dilini, dinini muhafaza etmesi ve onu yaşatması gerekir. Hele böyle bizler gibi yabancı bir ülkede yaşıyorlarsa bu konulara dört elle sarılmaları gerekir. Eğer bizler büyükler olarak bu değerleri yeni nesillere öğretmezsek ve onlara örnek olmazsak, kısa bir zaman içinde yok olmaya mahkum oluruz. Yukarıda saydığım bu değerleri ancak ve ancak derneğimize sahip çıkmakla, onu yaşatmakla ve genç nesilleri buraya çekip bu değerleri onlarla paylaşmakla yaşatabiliriz.

Gelelim şimdi genel kurulda yaşadıklarımıza:
Toplantı başladıktan sonra faaliyet ve mali rapor okundu, hiç bir itiraz eleştiri yok.. Sıra kadınlarımızın ve gençlerimizin üyelik durumuna gelince; yapraklar yavaştan yavaştan kıpırdamağa başladı, derken dallar da sallandı ve ufak esinti fırtınaya döndü. Her kafadan ayrı ses, ne söyleyen belli ne dinleyen. Divan başkanı da ne yapacağını şaşırdı. Nedir bu şamata, bu gürültü? Kadınlarımızın ve gençlerimizin üyelik durumu. Ortada anlaşılmayacak ne var ki? Her şey gayet açık. Ama ne olacak; bir defa birbirimizi dinleme sabrımız yok. Ne konuşana saygımız var, ne de divan başkanına. Divan başkanından söz hakkı almadan ortaya atılmak ve konuşanın önüne geçmek, ondan sonra birbirimize sataşmalar. Neticede hiçbir şey karara bağlanmadan, seçim dahi yapılmadan toplantının dağılması...

Eh tabii, basit iki madde üzerinde gereksiz 2-3 saat tartışma olursa sonuç bu olur. Çünkü bizim değerli üyelerimizin bazıları, kıymetli vakitlerini böyle boş şeylerle geçirmek istemezler.

GERİDE BIRAKTIĞIMIZ BİR GENEL KURUL VE YÖNETİM KURULU SEÇİMİ

Her halde onlar için "Vakit nakitt". Senede bir defa genel kurul toplantısı oluyor, ona da zor insan topluyoruz. Zaman biraz ilerlediğinde bakıyoruz üyelerin yarısı ayrılmış, kala kala 20-25 kişi kalmış. Neymiş efendim, kiminin uykusu gelmiş, kiminin evde işi varmış, kimisi bir yere ziyarete gidecekmiş vs. Sadece bir üyemizin çok önemli işi varmış, ayrılması gerekiyormuş ve izin istedi, ayrıldı. Ona sözümüz yok. Ama onun dışında, zaman uzadı diye canı sıkılıp hiçbir mazeret bildirmeden toplantıyı terk etmek, orada bulunanlara saygısızlık sayılır.
Umut ederim böyle bir durum bir daha yaşanmaz.

Ya dört yıldan beri kıymetli vakitlerini dernek için harcayan yönetim kurulu üyeleri ne desinler? Onların evde eşleri, çocukları, işleri yok mu? Bu kişiler, bu derneğin var olması, yaşaması için zamanlarını, hiçbir maddi ve manevi menfaat beklemeden harcıyorlar da sizler yılda bir defa olan genel kurulda 2-3 saatlik bir zamana tahammülünüz olmuyor.

Birinci genel kurul toplantısında hiçbir karar sonuca bağlanmadığı ve seçim yapılamadığı için 30 Ocak 2005 Pazar günü ikinci bir genel kurul toplantısı yapmak mecburiyeti doğdu. Eh... yapıldı da ne oldu? Birinci genel kurulda ne oldu ise yine ayni şeyler. Yine bir bardak suda fırtına koptu. Bağırıp çağırmalar, şahsi sürtüşmeler, hakaretler... Neyse, onca gürültüden sonra neticede kadınların ve gençlerin üyelik durumu da karara bağlanabildi.

Konunun dışında parantez açarak şunu ilave edeyim: "Kadınlarımızın da bizlerle birlikte derneğin asli üyeleri olmaları, seçme ve seçilme hakkına sahip olmaları; Kadınlar Derneği'nin ortadan kalkması anlamına gelmez. Bizim Kadınlar Derneği'ni ortadan kaldırma diye bir gayemiz yok ve olamaz da. Onlar yine öyle kalacaklar ve faaliyetlerine devam edecekler. Zaten alınan kararlar yazılı olarak kendilerine verilmiştir. Herşey gayet net ve açıktır."

Sıra seçime geldiğinde yine değişen birşey yok. "Ayni hamam ayni tas". İte kaka zorla aday çıkarmak. Bu defa bu da olmadı. Maddelerin görüşülmesinde sesleri çok çıkanlardan çıt yok. Herkes süt dökmüş kedi gibi... Sanki herkesin üzerine ölü toprağı atılmış. Nedir bu sessizlik? Neden kimse ilgi göstermiyor? İş başa gelince herkes bir tarafa çekiyor kendisini. Hiç kimse sorumluluk altına girmek istemiyor. "Ben olmayayım da kim olursa olsun" beklentisi herkeste... Nasıl olsa başta olan kişiler var ya, böyle devam etsin daha 1-2 sene. "Biz sizlerden memnunuz, sizler kalın yine. Herşey yolunda gidiyor, kimse bu yönetimden şikâyetçi değil" lafları, safsataları...

Bu ileri sürülenler çözüm değil arkadaşlar. Çözüm, biz yönetimde olanlar kadar sizlerin de gereken ilgiyi göstermesi, bu güzel yuvanın yaşaması için gönüllü olarak görev alıp iş başında olmasıdır. Hep ayni kişiler ile bu iş hep böyle devam etmez, yürümez. Bu dernek "Allah sizden razı olsun" demekle yürümüyor. Yürek istiyor, fedakârlık istiyor. İnşallah bir dahaki seçimlerde bu sıkıntıyı yaşamayız. O kara tahta baştan sona aday isimleri ile dolup taşar. Gönül bunu arzu ediyor.
Kalın sağlıcakla

Nadir Celil
Başkan
Avustralya Batı Trakya Türkleri Derneği

Avustralya Batı Trakya Türkleri Derneği 2005 Yönetim Kurulu Üyeleri

Başkan	-	Nadir Celil
Başkan Yrd.	-	Ayhan Boz
Sekreter	-	Emrah Reşitoğlu
Sekreter Yrd.	-	Mustafa Mustafoğlu
Veznedar	-	Hüseyin Meyzin
Veznedar Yrd.	-	Ahmet Pehlivan
Eğitim Görevlisi	-	Memet İmam-Huseyin
Sosyal Görevli	-	Efrahim Güler

Sağdan: Mustafa, Emrah, Ayhan, Hüseyin, Memet. Oturan: Nadir
Resimde olmayan: Ahmet ve Efrahim

Almanya'daki Batı Trakya Türkleri I. Uluslararası Batı Trakya Türkleri Araştırmaları Kongresi'ni Ocak 2005'te Münih'te gerçekleştirdi. Bu kongrenin Sonuç Bildirges'ni ve Avustralya'da Batı Trakya Türkleri'nin yaşamını içeren yazıları sizlere aktarıyoruz.

I. Uluslararası Batı Trakya Türkleri Araştırmaları Kongresi Sonuç Bildirgesi

Bavyera Eyaleti Batı Trakya Türkleri Aile Birliği – Batı Trakya Türkleri Araştırma Merkezi (BATTAM) tarafından düzenlenen *I. Uluslararası Batı Trakya Türkleri Araştırmaları Kongresi* 28-30 Ocak 2005 tarihlerinde Münih´te Eden Hotel Wolff´da gerçekleştirilmiştir. Kongre çerçevesinde bazı sanat – kültür – edebiyat etkinlikleri de düzenlenmiş, programa Türkiye, KKTC, Yunanistan (Batı Trakya), Almanya, Macaristan, Hollanda ve Bulgaristan´dan bilim adamları, araştırmacılar, temsilciler katılmışlardır. Batı Trakya diasporası ile Türk dünyasından çok sayıda kutlama ve destek mesajının alındığı kongrede şu kararlara varılmıştır:

1) Tamamen gönüllü çabalarla düzenlenen kongre başarıyla gerçekleştirilmiştir.

2) Kongre alanında ilktir. Bilim dünyasında – Türk dünyasında ilgiyle karşılanmıştır. Kongre Türk dünyasına dahil topluluklarla ilgili gerçekleştirilen diğer bilimsel çalışmalar gibi rutin olarak iki yılda bir yapılmalıdır. Bu doğrultuda *II. Uluslararası Batı Trakya Araştırmaları Kongresi´*nin 2007 yılında yapılması hedeflenmektedir.

3) I. Uluslararası Batı Trakya Türkleri Araştırmaları Kongresinin bildiri metinlerinin en kısa zamanda kitaplaştırılması, bilim dünyasının, Türk Dünyası´nın, kamuoyunun dikkatine ve yararına sunulması uygun bulunmuştur. Kitabın basım masraflarını BATTAM´ın üstlenmesi memnuniyetle karşılanmıştır.

4) Kongreye T. C. Münih Başkonsolosu Sn. M. Babür HIZLAN´ın katılması ve açılış konuşmasını yapması memnuniyetle karşılanmıştır. Münih ve çevresindeki Türk derneklerinin temsilcilerinin kongreye katılımları ise gücümüze güç katmıştır.

5) Avrupa Batı Trakya Türkleri Federasyonu Genel Başkanı Sn. Halit HABİPOĞLU´nun kongrede katılımcılara hitap etmesi ve Almanya´daki diğer Batı Trakya Türk dernek başkanları ile mensuplarının kongreye katılımları, verdikleri maddî ve manevî destek memnuniyetle karşılanmıştır.

6) 2007 yılında gercekleştirilecek *II. Uluslararası Batı Trakya Türkleri Araştırmaları Kongresi* organizasyonunun BATTAM başkanı Özkan HÜSEYİN ve KIBATEK başkanı Feyyaz SAĞLAM tarafından yapılması uygun görülmüştür.

Kamuoyuna saygıyla duyurulur.

Düzenleme Komitesi Adına
Feyyaz SAĞLAM / KIBATEK Başkanı
Özkan Hüseyin / BATTAM Başkanı

I. Uluslararası Batı Trakya Türkleri Araştırmaları Kongresi'nden görüntüler

AVUSTRALYA'DA BATI TRAKYA TÜRKLERİ

Feyyaz SAĞLAM *- KIBATEK Başkanı*

I. GİRİŞ:

24 Temmuz 1923 tarihinde imzalanan Lozan Antlaşması ile Batı Trakya Türkleri Yunanistan'da resmi bir azınlık statüsünde bırakılmışlardır. Bu antlaşmanın 37./45. maddeleri arasında hakları açıkça belirtilmiştir. Ancak Lozan Antlaşması'ndan günümüze dek geçen 82 yıllık bu zaman diliminde Yunanistan'ın kendi vatandaşları olan ve her türlü vatandaşlık yükümlülüklerini yerine getiren Batı Trakya Türkleri'ne yönelik resmi politikası hiç değişmemiştir diyebiliriz. Oysa bu uzun zaman diliminde Yunanistan'da rejim değişikliği olmuş; II.Dünya Savaşı, Yunan İç Savaşı, Cunta Dönemi gibi önemli gelişmeler yaşanmıştır. Demokrasiye geçiş ve devamında AB dönemi dahil gelip geçen bütün hükümetlerin Batı Trakya Türkleri'ne yönelik olumsuz politikaları ise prensip olarak hiç değişmemiştir. Hala AB üyesi bir ülkede Türkçe yasaklanabilmektedir, İskeçe Türk Birliği davasında olduğu gibi 'olmayan bir azınlık probleminden' hukuken bahsedilebilmektedir.

82 yıldır Batı Trakya'da sistemli olarak uygulanan Yunan milli politikasının en önemli göstergelerinden/boyutlarından birisi de 'göç'olgusudur. Yunan yönetimlerinin baskıcı politikaları, bölgedeki ağır çalışma şartları, geri kalmışlık, Türklere uygulanan 2. sınıf vatandaşlık gerçeği, istikbal endişesi vd. nedenlerle Batı Trakya Türkleri değişik ülkelere göç etmişlerdir. Türkiye, Almanya, İngiltere, ABD, Hollanda ve Avustralya bu açıdan önemli göç alanları olmuştur.

Batı Trakya Türkleri tarihinde 1969 yılında yeni bir göç kapısı aralanır. Dünyanın çeşitli bölgelerinden göç alan Avustralya; Yunan baskılarından bunalan Batı Trakya Türkleri'ni zenginliği, refah standardının yüksekliği ve göçmenlere saygılı yaklaşımıyla da cezbeder. Kısa bir zaman diliminde Avustralya'da Batı Trakya Türkleri'nin yeni bir kolonisi oluşur.

II. GELİŞME:

Batı Trakya Türkleri Avustralya'da 36 yıldır yaşamaya devam etmektedirler. Ancak bu küçümsenmeyecek zaman dilimi üzerinde günümüze dek herhangi bir akademik çalışma yapılabilmiş değildir. Konuyla ilgili ilk bilimsel çalışma 1997 yılında Ankara'da toplanan IV.Uluslar Arası Türk Kültürü Kongresi'ne tarafımızdan sunulan 'Avustralya Batı Türk Toplumu Kültürü'ne Bir Bakış' başlıklı bildiridir. Sizlere bu toplantıda sunmakta olduğum bildiri bu alanda ikinci çalışma olmaktadır. Bu alanda esas hedefimiz ise; halen yazmakta olduğumuz ve bu yıl içerisinde tamamlamayı ve yayınlamayı arzuladığımız 'Avustralya'da Batı Trakya Türkleri' adlı, kapsamlı belgesel kitap projemizdir.

Şimdi Avustralya Batı Trakya Türk toplumunun 36 yıllık tarihinden bazı temel noktaları görelim:

1. Avustralya'da Batı Trakya Türk Nüfusunun Oluşumu:

Göçmen olarak yasal yollardan gelenler, Yunan gemilerinde çalışmakta iken Avustralya'ya iltica eden Batı Trakya Türkleri, evlilik yoluyla (aile birleşmesi ile) gelenler ve Avustralya'da doğan Batı Trakya Türkleri'nin çocukları, torunları. (Ayrıca Batı Trakya'dan Almanya'ya çalışmaya gittiği halde, oradan memnun kalmayıp Avustralya'ya gelenler de olmuştur. Kargılısarıca Köyü'nden Recep Hasan, Ircan Köyü'nden Mehmet Alioğlu, Büyük Doğanca Köyü'nden Halil Ahmetoğlu ve Mehmet Alioğlu Almanya deneyimlerinden sonra Avustralya'ya göç etmişlerdir.)
Halen Avustralya'da 180 civarında Batı Trakyalı aile vardır.

2. Avustralya'ya Göç Amacı:

4-5 yıl kalıp, çok çalışarak para kazanmak Batı Trakya'ya veya Türkiye'ye geri dönmek. (Ancak bu plan gerçekleşmemiştir. Bu planı uygulayabilen Batı Trakyalı Türkler Sirkelili Latif Hoca ve Taşkınlarlı Mehmet Mehmetali'dir.)

3. İlk Gelen:

2 yıllık bir uğraştan sonra Kızılağaçlı Mehmet Hacıoğlu ve ailesi vapurla gelmişlerdir. Aile vapurdaki tek Türk ailesidir. 23 Eylül 1969 tarihinde Melbourne'ye ayak basmışlardır.

4. İkinci Gelen:

Feyiz Mehmet ve ailesidir. Ardından Doğancalı Halil Ahmetoğlu ve Mehmet Haliloğlu aileleriyle gelmişlerdir.

5. Kafile Olarak İlk Gelenler:

17 Aralık 1970 tarihinde 15 aile ve 2 bekâr genç Melbourne'a gelmişler ve öncelikle göçmen kamplarına götürülmüşlerdir. Zamanla tamamına yakını Avustralya'da Batı Trakya Türkleri'nin adeta merkezine dönüşecek olan Prahran'a yerleşmişlerdir.

6. Yolculuk Şekli:

Batı Trakya'dan Avustralya'ya göç gemi (ve sonradan uçakla) ile olmuştur. Öncelikle Gümülcine'den trenle Atina'ya gelinmiştir. Atina'dan 30 günlük gemi yolculuğuyla Melbourne'a ulaşılmıştır. Ayrı bir seferde ise Atina'dan 4 saatlik uçuşla Habeşistan'a oradan da 15 günlük gemi yolculuğuyla Melbourne'a varılmıştır. 1969 -1970-1971 yıllarında 3 kez gemi yolculuğu gerçekleştirilmiştir. Bu yolculuklar da Patris veya Ellinis gemileri kullanılmıştır. Gemi yolculuklarının birisinde ise Atina'dan Batı Trakya Türkleri'ni ve Yunan göçmenlerini alan gemi önce Yugoslavya'ya gitmiş oradan Yugoslav göçmenlerini aldıktan sonra Melbourne yolculuğuna yönelmiştir. 1972 yılında ise Sirkeli'den Mustafa Çolak Atina-Melbourne uçak yolculuğunu başlatmıtır. 31 Aralık 1972 tarihinde Atina'dan Melbourne'a ailesiyle birlikte uçakla gelen Nadir Celil ile uzun gemi yolculukları sona ermiştir.

7. Evlilikler:

Avustralya'da evlenen ilk Batı Trakyalı Domruköylü Memet İmam-Hüseyin'dir. Eşi Sihem İmam-Hüseyin Kıbrıs'ın Yeşilırmak köyündendir. İlk evlenen Batı Trakyalı çift ise Çepellili Arif İbrahim'le Evrenköylü Rukiye İbrahim'dir. Avustralya'da Batı Trakya Türkleri arasında evlilikler şöyle oluşmaktadır:

a)Batı Trakya Türkleri arasındaki evlilikler

b)Batı Trakya Türkleri-Kıbrıs Türkleri arasındaki evlilikler

c)Batı Trakya Türkleri-Türkiye Türkleri arasındaki evlilikler

d)Batı Trakya Türkleri-Bulgaristan Türkleri arasındaki evlilikler

e)Batı Trakya Türkleri ile Avustralyalı ve Yeni Zelandalılar arasındaki evlilikler. Bu evlilik çeşitlerinin görüldüğü Batı Trakya Türkleri diğer gruplardan genellikle kız almaktadır. Sadece Batı Trakyalı bir Türk kızının Avustralyalıyla evlendiği gözlemlenmiştir.

8.Bebekler:

Batı Trakya Türkleri'nin Avustralya'da doğan ilk bebeği Sarıcalı Erol Mehmetoğlu ve aynı köyden Ferişte'nin kızı Özlem Mehmetoğlu'dur.Doğum tarihi 21.04.1972'dir. (Özlem Mehmetoğlu halen iki oğlan çocuğu annesidir.) 2. bebek ve aynı zamanda ilk erkek çocuğu Hacımustafaköylü Hüsnü Tansel'in oğlu Akın Tansel'dir.(Akın Tansel halen üç çocuk babasıdır.) İlk ikiz ise Arif-Rukiye İbrahim çiftinin kızları Tijen ve Müjde'dir. İlk yıllarda erkek çocukların sünnet düğünleri olmamış, çocuklar hastahanelerde sünnet olmuşlardır.

9. İlk Ölen:

Gümülcineli Hüseyin Dominik'tir. Avustralya'da ölen Batı Trakyalılar iki ayrı mezarlığa defnedilmektedir. Mezar taşları Türkçe'dir. Batı Trakyalı oldukları, hatta köyleri yazılmaktadır. Çoğu mezar taşında ay-yıldız bulunmaktadır.

10. İlk Ev:

Kalıcı olunacağını anlayan Batı Trakya Türkleri arasında ilk ev alan Sarıcalı Recep Hasan'dır. 1971 yılı sonunda evi alırken hanımına çok baskı yaptığını söylüyor. Ardından Domruköylü Yusuf ve Hacımustafaköylü Hüsnü ortaklaşa ikinci evi satın almışlardır

11. İlk Ziyaret:

1972 yılında anne ve babasını ziyaret sebebiyle ilk defa Ircanlı Yusuf Ağa Batı Trakya'ya gitmiştir. (Ziyaretler günümüzde sıklaşmıştır.)

12. Dönüşler:

Taşkınlar köyünden Mehmet Mehmetali ilk dönüşü yapmıştır. Gümülcine Kalender köylü Ahmet İsmailoğlu ve Ircan köylü Mehmet Alioğlu 1976 yılında Avustralya'dan Batı Trakya'ya kesin dönüş niyeti ile gitmişlerdir. Ancak huzur bulamayıp kısa süre sonra geri Avustralya'ya dönüş yapmak zorunda kalmışlardır. Aynı şekilde Türkiye'ye dönüş yapıp yerleşmek isteyen Batı Trakya Türkleri de kısa süreler sonunda Avustralya'ya dönmüşlerdir. Kargılı Sarıca köylü Ahmet Hüseyin, Hacımustafa köylü Hüsnü Tansel Bursa'ya yerleşmişler ancak uzun süre kalamayıp, Melbourne'e dönmüşlerdir.

13. İş Durumları:

Avustralya'ya göç eden Batı Trakya Türkleri arasında az sayıda öğretmen bulunmakla birlikte çoğunluk rençberdi, kırsal kesimden geliyordu ve vasıfsız işçi durumundaydılar. İlk kuşakta erkeklerin çoğu Holden araba fabrikasında, kadınların çoğu ise Red Tulip çikolata fabrikasında çalışmışlardır.

İkinci kuşaktan kendi işini kuranlar ve değişik iş yerlerinde yönetici durumuna gelenler var. Yeni kuşak genelde üniversite eğitimi aldığı için daha farklı bir konumdadır. Yeni kuşaktan 30'un üzerinde üniversite mezunu var. 20 kadar genç ise üniversiteye devam ediyor.

14. Sosyal Durum:

İlk göçmenler İngilizce dersler aldılar. 1970-1973 yılları arası o günün şartlarında Prahran'da ortak evler kiralamışlardır. Kiralanan evlerin her odasında bir aile kalmaktadır. (Kısa sürede geri dönme niyeti, az zamanda çok para kazanma arzusu böyle davranmaya mecbur etmiştir. Bu düşünce Recep Hasan'ın ilk evi almasına değin sürmüştür.) Bu dönemde sosyal ilişkiler vardı. Zaman zaman parklarda toplanmışlar, erkekler ise Yunan kahvelerine gitmişlerdir.

15. Dernekleşme:

Avustralya'da göçmenlerin ilk sıkıntılarını aşan Batı Trakya Türkleri, kendi derneklerini kurma çabası içerisinde olmuşlardır. Sıkı sosyal ilişkileri söz konusudur. Zaman zaman Yunan kahvelerine gidiyorlar kimi zamanlarda da High Street üstündeki küçük parkta toplanarak dernekçilikten bahsetmişlerdir.

5 Aralık 1971 tarihinde Mehmet Hacıoğlu'nun 71 Pert Street, Prahran'daki evinde yapılan toplantı ile ilk dernek kurma çalışmaları başlamıştır. Arada birkaç yıl kopukluk olmuştur. 29 Mart 1975 tarihinde ilk tüzük genel kurulda kabul edilmiştir. 3 Nisan 1976 tarihinde bir Batı Trakyalı'nın arka bahçesinde iki odalı küçük bir evde yapılan ilk genel kurul toplantısında dernek resmen kurulmuştur.

Yönetim kurulu seçilmiştir.

Dernek binası Hasan Müezzinoğlu'ndan kiralanan küçük bir evdi.

12 Temmuz 1978 tarihinde Prahran'da dernek binası olarak bir ev satın alınmıştır. (Bu evin alınabilmesi için Batı Trakyalılar dışında Kıbrıs Türkleri de kefil olmuşlardır. İlk dernek binası 1999 yılında satılmış ve aynı bölgede bir fabrika binası satın alınmıştır. 1775 m² alanı olan mekanın iç alanı 946 m² dir. İçinde ofis, cami, kütüphane, çay ocağı ve yapımı devam eden konferans salonu vardır.

Dernek bünyesinde 1992 yılında kadınlar kolu kurulmuştur. Kadınlar kolu şimdi ayrı bir dernek olmuştur. Her iki dernek koordineli çalışmaktadır. 1991 yılında kurulan Basın-Yayın kolu ilk 2 yılda bir faaliyet gösteremedi. Eylül 1993'te Feriha Reşitoğlu'nun öncülüğünde "Avustralya'da Elele" Dergisi'nin ilk sayısı yayınlandı. Sihem İmam-Hüseyin'in gayretleriyle Eylül 2004 tarihinde 34. sayısına ulaşan Avusturya'da Elele Dergisi'ni 11 yıldır yayınlamaktadır. Dernek bünyesinde bulunan gruplardan en aktif olanı Nadir Celil yönetiminde etkinliklerini sürdüren TSM Müzik grubudur. (Bu gruba Avustralya'daki başka Türk toplumlarından da katılım olmaktadır.) Prahran bölgesi dışında Batı Trakyalılar'ın yoğun yaşadıkları bir diğer bölge olan Springvale'de de Batı Trakya Türkleri "Yunanistan Türkleri Derneği"'ni kurmuşlardır. Derneğin ayrıca okulu da vardır.

16. Okullaşma:

Kısa sürede Avustralya'da çoğalan ve yerleşik hale dönüşen Batı Trakya Türkleri, çocuklarının eğitimi ve geleceği ile ilgili sorularla, sorunlarla da başbaşa kaldılar. Domruköylü Ahmet Çakıroğlu evini Batı Trakya Türk çocuklarına açıyor, 4-5 çocukla ve kendi gayretiyle eğitimi başlatıyor. Bu girişim Avustralya Batı Trakya Türk Okulu'nun temeli olmuştur. 1972 yılında derneğin eğitim kolu kurulmuştur. İlk toplu eğitim 1973 yılında Doğancalı Hasan Müezzinoğlu ve Efrahim Güler'in Newry Street'teki kiralık evlerinde başlamıştır. Hafta sonu okulu statüsünde çalışan bu okluda Ahmet Çakıroğlu, Nadir Celil, Mustafa Karacaoğlan fahri öğretmenlik yapmışlardır. Zamanla öğrenci sayısının artmasıyla okul Prahran Koleji binasına aktarılmıştır. Dernek eğitim kolunca yönetilmektedir. Halen ilköğretim ve lise düzeyinde eğitim yapılmaktadır. 60 öğrencisi vardır. Cumartesi günleri yıl boyunca devam eden okulda Batı Trakyalı, Türkiyeli, Bulgaristanlı ve Kıbrıslı öğretmenler ders vermektedir. Okul çalışmalarını Yankı (1992), Elele Çocuk Dergisi (1998) ve Avustralya Batı Trakya Türk Okul Dergisi (2004) dergilerinde yayınlanmıştır.

III SONUÇ:

Avustralya kıtasında değişik etnik gruplar, farklı dinler ve diller bir arada huzur ve refah içerisinde yaşayabilmektedir. Bu ülkede Türkler'in sayısı 100.000'in üzerindedir. Bu oran içerisinde Batı Trakya Türkleri de vardır. Kısa sürede geri dönmek planı ile bu ülkeye göçmen işçi olarak gelen Batı Trakya Türkleri zamanla kalıcı "Avustralya vatandaşına" dönüşmüşlerdir.

Bu ülkeye kök salmaktadırlar. Ülke hayat standardının yüksekliği ile bütün göçmenlere olduğu gibi, Batı Trakya Türkleri'ni de kendisine bağlamaktadır. Almanya'da huzur ortamı bulamayan Batı Trakya Türkleri'nin yanı sıra; Avustralya'dan kesin dönüş yaptığı halde yeniden ülkeye geri gelenlerin olması da bu gerçeğin bir göstergesidir. Batı Trakya Türkleri Avustralya'da diğer Türk gruplarına göre iyi durumdadırlar. Aralarında yoksul yoktur. Bu uzak ülkeye gelmekten pişman değiller; torunlarını asimile olması endişesi dışında huzur ve refah içerisinde yaşamaktadırlar. Bir taraftan da kendi ölçüleri içerisinde Avustralya'da Batı Trakya,Türkiye ve Türk Dünyası lehinde lobi çalışmaları yapmaktadırlar. Bu ülkedeki diğer Türk toplulukları ile iletişim, yardımlaşma içerisindedirler. Özellikle Kıbrıs Türkleri ile yoğun bir işbirliği yapmaktadırlar. Dernekleri vasıtasıyla yaptıkları çalışmalar yerel yönetimler tarafında da takdir edilmektedir. Batı Trakya Türkleri son yıllarda Avustralya'da en verimli faaliyet gösteren etnik gruplardan birisi durumundadır.

IV KAYNAKÇA:

1. Avustralya'da Elele Dergisi, 1-34. Sayılar, 1993-2004, Melbourne
2. Yankı, Elele Çocuk, Avustralya Batı Trakya Türk Okulu Dergileri, Melbourne
3. SAĞLAM Feyyaz, "Avustralya Batı Trakya Türk Toplumu Kültürü'ne Bir Bakış" IV. Uluslararası Türk Kültürü Kongresi, 3-7 Kasım 1997, Ankara
4. SAĞLAM Feyyaz, Batı Trakya Türk Kültürü Araştırmaları, BATTAM Yayınları No:8,2003,Bursa.

Aşağıdaki yazı Yunanistan'da Batı Trakya Türkleri'nin haftalık yayın organı olan " CUMHURİYET" Sayı: 97, Tarih: 4 Şubat 2005 gazetesinden alındı.

29 Ocak 1988'in 17. Yıldönümü Kutlandı...

Azınlık içinde, Batı Trakya Türkü'nün kıvanç günü olarak nitelendirilen 29 Ocak 1988'in yıldönümü, her yıl olduğu gibi bu yıl da Gümülcine Türk Gençler Birliği Lokalinde, 29 Ocak 2005 Cumartesi günü saat 11.00'de düzenlenen anma töreniyle kutlandı...

Bu yıl 17.si düzenlenen anma törenine, bazı kurum ve kuruluşlarımızın başkanları, azınlık nahiye ve belediye başkanları ile Gümülcine ve İskeçe'li soydaşlar katıldı. Törende sırasıyla sabık Milletvekili İ. Rodoplu, Milletvekili İ. Ahmet ve İskeçe Seçilmiş Müftüsü M. Emin Aga, günün anlam ve önemi ile ilgili birer konuşma yaptılar...

Hatırlanacağı üzere, bundan tam 17 yıl önce, 29 Ocak 1988'de ülkemiz Yunanistan Yargıtayı'nın isimlerinde **"Türk"** kelimesi bulunan seçkin kuruluşlarımızı kapatma kararı ve milli kimlik üzerindeki baskıların dayanılmaz boyutlara ulaşmasına bir tepki olarak, azınlığımız genci-yaşlısı, şeherlisi-köylüsü, kadını-erkeği ile Gümülcine'de bir **"Türklük Yürüyüşü"** gerçekleştirerek, milli kimliklerini yok etmek isteyenlere karşı demokratik tepkilerini ortaya koymuşlardı...

KÜLTÜRÜMÜZÜ KORUYALIM

Avustralya Batı Trakya Türkleri Derneği'nin yayın organı olan Elele Dergisi'nin birçok sayısını okuma fırsatı bulduğum için kendimi şanslı okurlar arasında görmekteyim.

Avustralya'da Elele Dergisi sosyal, kültürel ve eğitim hizmetlerine verdiği önemini yansıtırken şiir, mizah ve anı bölümleriyle bir kültür hazinesi olduğunu görmek benim gibi birçok toplum üyelerimizi de mutlu etmektedir.
Elele Dergisi'nin yayına hazırlanmasına temel oluşturan Avustralya Batı Trakya Türkleri Derneği, Basın Yayın Kolu görevlilerini kutluyor başarılarının devamını diliyorum.

Avustralya'daki biz Türkler yerleşik olarak yaşadığımız bu ülkede kimlik ve varlığımızı koruyarak güzel bir Avustralya vatandaşı olmalı, kültürel değerlerimizi yaşayıp yaşatmak için çok gayret etmeliyiz. Kültür varlığını korumayan toplumların tarih sayfasından yok olduğunu unutmamalıyız.
Havaya suya ihtiyacımızın olduğu kadar kültürel yapımızı öğrenmeye de o derece ihtiyacımız vardır. Kültür ve sanat yapımızı kendi toplumumuza tanıttığımız kadar Avustralya toplumuna da tanıtma sorumluluğumuz vardır. Çünkü tarih sayfalarına baktığımız zaman en iyi kurulan dostluklar kültürler arası ilişkilerle kurulmuş, kurulan bu dostlukları hiç bir güç ayıramamış ve bu dostluklar hiç bir zaman unutulmamış.

Birlikte aynı vatanda aynı bayrak altında yaşamak, insanlara büyük sorumluluklar vermektedir. Bu sorumluluklara hep beraber göğüs vermek toplum olarak hepimizin görevi olmalıdır.
Sivil toplum kuruluşlarının düzenlediği çalışmalara katılmak, toplum kuruluşlarına üye olmak, toplumların gelişmesi ve bilinçlenmesi için yapılan programlara katılmak, zaman buldukça seminer, konferans, sergi ve diğer bütün aktivitelerde yer almak toplumların gelişmesi için çok önemli girişimlerdir. Bu tür çalışmalara katılıp (dinleyici de olsak) görevimizi yapmış olacağımızı unutmayalım.

Bu güne kadar derneklerde görevler alanların bir çok fedakarlıklar yaptığını görüyoruz. Çeşitli güçlüklere rağmen, ekonomik sıkıntılar varken, dil bilmezken, çevreyi tanıyamamışken dernekler kurarak toplumsal sorunları dile getirip yetkililere iletmenin yollarını aramışlardır. Bu hizmetleri sunanlara yürekten teşekkür etmeliyiz. Bundan sonra bu derneklerin devamı ve daha ileri seviyelere gelmesi için genç nesillerin sahiplenmeleri, görevler almaları beklenen gerçektir. Bu gerçekleri gören gençleri de bizlerin destekleyip yanlarında olduğumuzu bildirmeliyiz.
Daha güzel günlerin hepinizin olması dileklerimle.

Cemal Akdeniz
Başkan - Moreland Türk Derneği

GELENEKSEL TÜRK DÜĞÜNÜ

Moreland Türk Derneği'nin "Geçmişten Günümüze Anadolu Düğünleri" konulu proje 10 Ekim 2004 tarihinde Victoria Türk ve Avustralya toplumuna tanıtıldı.

Yaşamın temel dönüm noktalarından biri olan evlenme kadın ve erkeğin yaşamını birleştirmesi açısından toplumsal bir olgudur. Bu olgunun tanıtımı; kız isteme, söz, nişan ve düğün olarak dört bölümden oluşan çeşitli gösterilerle tanıtıldı.

24 kişilik oyun ekibinin rol aldığı bölümler Türk düğünlerini canlı şekilde ortaya koydu.

DEVLET BAKANI DERNEĞİMİZİ ZİYARET ETTİ

T.C. Devlet Bakanı Sayın Mehmet Aydın ve eşi Nihal Aydın Avustralya'yı ziyaret ettiler. 16 Mart 2005'te Avustralya Batı Trakya Türkleri Derneği'nde Melbourne Türk toplumuna açık olan bir toplantı oldu. Saat 18.00 – 20.00 arasında yapılan toplantıya 100'e yakın izleyici katıldı. Sayın Bakan'a ve eşine T.C. Melbourne Başkonsolosu Sn. Hasan Aşan ve eşi refakat ettiler. ABTT Derneği başkanı Nadir Celil yaptığı açılış konuşmasından sonra bakanı mikrofona davet etti. Bakan Mehmet Aydın konuşmasında kısa da olsa birçok konuya değindi.

- Batı Trakya ve Balkanlar'daki tarihi eserler
- Başbakanla birlikte Batı Trakya seyahati ve izlenimleri
- Türkiye'nin insan hakları sorununun devamlı konu olması
- Avustralya izlenimleri ve buradaki çokkültürlülük
- Birlik beraberliğin önemi
- Kültür alış verişi ve entegrasyon konusu
- İnsan huzurunu kaçıran etkenlerin el ile dil ile düzeltilmesi
- Eğer saygın bir toplum olmak istiyorsak, içimizdeki farklılıklarımızı bir zenginlik olarak değerlendirip ana hedeflerde bütünleşmeliyiz. Ondan sonra diğer toplumlarla uyum içinde olmalıyız.

Bugün 1.3 milyar Müslüman'ın varlığını göz önüne alırsak, onları korkutarak, hakaret ederek barıştan söz etmenin doğru olmayacağını belirtti. Son olarak halkın sorularını cevaplandırdı.

Feriha Reşitoğlu

Toplantıya katılanlar Sayın Bakanı dinlerken

ALİ BİLGE OKAN ARAŞTIRMA İÇİN AVUSTRALYA'YA GELDİ

1979 Tekirdağ doğumlu Sayın Ali Bilge Okan, master tezi için 27 aralık 2004 tarihinde Avustralya'ya geldi. Kendisine tez olarak Avustralya'daki Türkleri seçen Ali Bey ile dergimiz Elele için kısa bir söyleşi yaptık. Bizler kendisini tanımaktan şeref ve mutluluk duyduk. Onu dergimiz aracılığı ile sizlere de tanıtmak istedik. Ondan kendisini sizlere tanıtmasını rica ettik.

"Ben Ali Bilge Okan 1979 Tekirdağ'da doğdum. Marmara Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Tarih Bölümü'nden mezun oldum (1998-2002). 2003'te yüksek lisansıma başladım ve master tezimin bir parçası üzerine çalışmalarım için buradayım. Buradaki araştırmalarım 10 Şubat'a kadar devam edecek."

Kendisine tez olarak neden Avustralya'daki Türkleri seçtiğini ve bu ilginin nereden kaynaklandığını sorduk.

Ali Bey kendisinin bir tarihçi olduğunu ve nerede Türk varsa orada araştırmaların yapılması gerektiğini, Avrupa ve Türk Cumhuriyetleri ile ilgili çalışmaların başkaları tarafından yapıldığını, fakat Avustralya ile ilgili pek bilgilerinin olmadığını ve bu konudaki eksikliği gidermek istediğini söyledi. Ayrıca, bir zamanlar Avustralya'da görev yapan Büyükelçi Bilâl Şimşir'in kitaplarını okuduğunu ve orada "Avustralya ile Türkiye'nin ilişkileri 1780'de Tarım Fuarı'nda başladı." cümlesinin kendisini çok ilgilendirdiğini, hayret ettiğini ve Avustralya'daki Türkleri araştırma isteğine ittiğini söyledi. Ali Bey'e Batı Trakya konusunu sorduk. Yanıtı ilginç oldu. Dedelerinin Drama'nın Kayalar köyünden mübadele ile göç edenlerden olduğunu söyledikten sonra "Yani bir yanım Batı Trakyalı sayılır" dedi.

Ayrıca buradaki Türkler hakkındaki görüşlerini ve biz Batı Trakyalılarla ilgili görüşlerini sorduk.

ALİ BİLGE OKAN ARAŞTIRMA İÇİN AVUSTRALYA'YA GELDİ

"Buraya gelirken büyük beklentiler içinde değildim. Ama tahminimden iyi buldum. Avustralya Batı Trakya Türkleri Derneğiniz faaliyetleri ve çalışmaları hakkında çok iyi şeyler duydum. Kendi izlenimlerim de öyle. Sizin kadar kapsamlı çalışmayı diğer derneklerde bulamadım."

Kendisine buradaki çalışmalarında yararlanacak yeterli malzeme bulup bulamadığını sorduk. Ali Bey biraz zor olsa da, Avustralya kayıtlarından, State Library'den ve buradaki derneklerden gereken malzemeyi toparladığını, bunları değerlendireceğini söyledi.

Kendisine Batı Trakya Türkleri ile ilgili bir şeyler bulabildin mi diye sorduk.
Batı Trakya Türkleri ile ilgili Paul Hıdıroğlu isminde bir yazarın kitabından yararlandığını ve ayrıca derneğimizin "Avustralya'da Elele" dergisinden çok yararlandığını, fakat bir konuda üzüldüğünü belirtti. Bu dergilerden State Library'de hiç görmediğini, kendisinin bazı dergilerimizin fotokopilerini oraya götürdüğünü, eğer mümkünse dergilerimizin bütün sayılarından birer adet oraya vermemizi önerdi. Bundan sonra buraya araştırma yapmaya gelenlere kolaylık sağlar dedi.

Kendisine derneğimiz hakkındaki görüşlerini sorduğumuzda, Derneğimizi çok beğendiğini, Elele dergisinden takip edebildiği kadarıyla 1990 yılından beri olan süreçte büyük şeyler yapıldığını ve yapılan bu çalışmalarında tarihe bir not düşecek nitelikte olduğunu söyledi.

Bizler de Ali Bey'e çalışmalarına bizleri de kattığından dolayı teşekkür ettik. Ona çalışmalarında başarılar diledik. Eğer mümkünse bu bağlantının devam ettirilmesini istedik ve birlikte bir hatıra fotoğrafı çektik.

Feriha Reşitoğlu

Solda:
Araştırmacı Ali Bilge Okan (ortada),
ABTT Kadınlar Derneği Başkanı Feriha Reşitoğlu,
ABTT Derneği Başkanı Nadir Celil

ZEYNEP BEYKONT - Araştırmacı

Zeynep Beykont Türkiye'den Melbourne Üniversitesi'ne 3 aylığına araştırmacı olarak geldi. Araştırmaları Melbourne'daki Türk okulları ve Türkçe üzerinedir. ABTT Derneği Haftasonu Türk Okulunu da ziyaret etti ve gereken bilgiler kendisine verildi.

Solda:
Araştırmacı Zeynep Beykont (ortada), Feriha Reşitoğlu, Okul koordinatörü Ayşe Aday, öğretmenler Mustafa Çavdar ve Sabri Serbest

Sağda:
Zeynep Beykont derneğimiz üyeleriyle

LEGACY OF GALLIPOLI CAMPAIGN

(90 Yıl Önce Yapılan Savaşın Getirdiği Dostluk)

17 Mart 2005 saat 18.30'da Broadmeadows Global Learning Centre'de bir kitap tanıtımı yapıldı. "Turkish Settlement in Hume" adlı kitabın yazarı Australia Gallipoli Friendship Society başkanı J.Gül Arslan'dır. Gelibolu Şehitleri'nin anısına yazılan bu kitap tanıtımında konuşmacı olarak katılan Makedonya'lı genç ***Özlem Baro****'nun çok ilginç konuşmasını sizlere sunuyoruz.*

"Good Evening Ladies and Gentlemen,

My name is Özlem and tonight I will be talking to you about Gallipoli – as it happened and the legacy that was left behind. Before that however, I will tell you a bit more about myself so that you can perhaps better understand why I am here now.

I was born in the Republic of Macedonia 19 years ago to parents that identify themselves as Balkan Turks. My family speak an old Turkish dialect, eat Turkish food, wear traditional clothes, embrace Islam and practice Turkish customs. Although their ways are old and in many cases have been influenced by living in a European Nation, they are essentially a Turkish people.
At the age of 5, my mum my sister and I moved to New Zealand to be with my father. We spent the next 8 ½ years living in Auckland before moving to Australia at the beginning of 1999.
Since leaving Macedonia 14 years ago, I have been back 3 times and visited Turkey on 2 of these occasions. Unfortunately the trips to this beautiful and diverse country were brief and I was unable to see and do as much as I would have liked. Later on this year however, I intend to spend a few months travelling around Europe. Hopefully I can have my fill of Turkey then.

Before even getting to the military aspect of things, you can see how the 3 major nations that fought in Gallipoli (Australia, New Zealand and Turkey) have been incorporated into my life.
Around the middle of my Year 12 at Canterbury Girls Secondary College, I came across a poster on a school noticeboard that was looking to recruit Army Cadets. Why not I thought to myself? It was a low maintenance hobby that would allow me to meet other people and teach me about one of the most important institutions in our society -the Australian Defence Force. This early introduction to the Australian Army Cadet Corps was what initially sparked an interest in all things military. I had an intense desire to understand conflict and the impact it had on people's lives. So, one Sunday in the summer of 2001, I turned up at the Shrine of Remembrance and spent hours wandering around this beautiful memorial dedicated to Victoria's Service Men and Women. The following Sunday, I came to the Shrine again and it was not long afterwards that I became a volunteer guide.

That summer was spent furiously researching everything I could about the Shrine, war, various conflicts, the defence force and anything else even vaguely related. Not only that, I would turn up to the Shrine whenever I could and just talk to the people who worked there for hours. I wanted to understand their first hand knowledge of things that had taken place years before I was born.

Working as a volunteer guide at the Shrine was one of the very few things I was genuinely passionate about. Although my role at the Shrine has changed significantly over the last year (I now work in Reception/Retail/Administration), the place and the people are still very dear to me.

Since the Boer War in 1899, Australians have been involved in a large number of conflicts. Some of these are better known than others but I believe that every single war has played an important part in shaping this young nation.
Unlike other countries such as Turkey whose history is as rich and diverse as its inhabitants, Australia has spent the last 2 centuries doing everything for the first time. That is why the First World War and Gallipoli in particular has made such a profound impact on Australian society.
As well as the Australians and New Zealanders, there were British, French and Indian Soldiers fighting in Gallipoli. These men spent only a few months of the entire First World War on the peninsula, but it is interesting to note that only the Australians and New Zealanders have put in place a national day of mourning.
ANZAC Day as we all know is on the 25th of April – a significant date because that is when ANZAC's landed on the beaches and the fighting began. The ways in which this day is acknowledged has changed over the years, but the simple reason for why we acknowledge it in the first place has not.
Without going into detail about the politics of war, I think that it is incredibly important to honour the memory of those who served – regardless of which side they were on. You see, all of these soldiers experienced the same harsh fighting conditions, the same brutality, the same illnesses and wounds and the same sorrow for wounded comrades.
Thousands of young and untried men – Australians, New Zealanders and Turks – experienced the most soul-shattering thing anyone can ever go through…

War. War pushes people to extremes like no other situation can: intense cold or heat, shocking living conditions, degradation, starvation, disease, madness and despair. Few, if any, veterans return to civilian life untouched by the horrors of war.

Although it is impossible to truly understand conflict until you yourself have experienced it, we can obviously see how profound friendships could have been forged. Living so closely with the men that you are fighting a war with enables you to see them at their best and worst. Selfless acts of bravery and heroism go almost hand in hand with nervous breakdowns. You get to know your men so well that they become closer to you than brothers….. they become a part of you. That is why losing a mate is so tragic….. To watch him die a horrible death in a senseless war is sheer brutality. It is not difficult to understand what the Turks fighting on the other side of No Man's Land feel because they are in exactly the same situation as you are. They are as hungry and sick as you are. So, you feel sorry for them. They are supposed to be your enemies but you don't really hate them.

When a ceasefire was called so that the ANZAC's and the Turks could collect their dead from No Man's Land, the soldiers from opposite sides were finally able to meet. Many shook hands and greeted each other in their respective languages. It didn't matter that what they were saying could not be understood as the message was clear enough: they were just wanting to be friendly with each other.
As Lieutenant T.E. Cozens of the AIF wrote in his diary on October 19th 1915:
"**Extraordinary friendly exchanges between the Turks and our fellows early this morning. Some of our chaps ran right over to the enemy trenches and exchanged bully beef, jam, cigarettes etc. The whole business was wonderful and proves how madly unnecessary this part of the war is."**

Unlike other conflicts that Australians have taken part in since the First World War, both sides came out of Gallipoli with a mutual respect for each other, possibly as a result of their mutual suffering. In my years at the Shrine, I have met many different people but never have I come across any bitterness towards the Turkish people. Indeed, visitors are genuinely interested in the conflict – especially the Turkish point of view. If anything, there is anger directed towards the politicians who got their countries involved in the senseless battle in the first place. Such loss of life, such pain and despair, such tactical blunders are blamed on those who never once saw let alone experienced trench warfare. I have spoken to servicemen from later wars who cannot even bear to speak to descendants of their former enemies. For them, the atrocities inflicted by the other side are personal and can never be forgiven.

This is a far cry from the acceptance of the ANZAC's by Mustafa Kemal Ataturk in 1934:
"Those heroes that shed their blood and lost their lives
You are now living in the soil of a friendly country therefore rest in peace.
There is no difference between the Johnnies and the Mehmets to us where they lie side by side here in this country of ours.
You, the mothers who sent their sons from far away countries, wipe away your tears.
Your sons are now lying in our bosom and are in peace.
After having lost their lives on this land, they have become our sons as well."

I believe that this passage perfectly captures the legacy left behind by the events that took place in Gallipoli 90 years ago. You can say what you like about Gallipoli being a mistake, a strategic blunder, a senseless massacre but the reality is, Gallipoli happened, men suffered and men died. The pain that resulted has had a profound effect on all those who were involved – directly or indirectly – but I ask that you have no anger or bitterness….. Simply remember those who served and honour those who died. By doing so, one can hope that the world will never see anything like it again.
Thank you"

Özlem Baro
Thursday, 17th March 2005

"Peace at home
Peace in the world"
M.K.Atatürk, 1931

KÜLTÜRLERARASI DİYALOG

13 Mart 2005 tarihinde derneğimizde, Avustralian Intercultural Society (Avustralya Kültürlerarası Diyalog Cemiyeti) tarafından organize edilen bir etkinlik oldu.
Toplantının gayesi, değişik dinlerden olan toplumların birbirlerini daha iyi tanıyıp anlamalarına yardım etmek ve birbirlerinin kültürlerini paylaşarak sulh içinde mutlu olmalarına yardımcı olmak.
Bu etkinlik saat 14.00 ile 18.00 arasında 4 saat devam etti. Etkinliğe Yahudi Sinagog'undan, Anglikan Kilisesi'nden, Monash ve Melbourne Üniversiteleri Katolik hocaları ile 50'nin üzerinde kişi katıldı.

Katılanlara ilk önce derneğimiz tanıtıldı. Ondan sonra 7-8 kişilik gruplara ayrılarak ibadet odasının her köşesinde yerlerini aldılar. Her gruba, ayrılan bir görevli tarafından Müslümanlık hakkında bilgiler verildi ve soruları cevaplandırıldı.
İbadet odasına girerken, bugün ibadetlerimizde imamlığımızı yapan Halil Reşitoğlu misafirleri kapıda karşılayıp hoşladı.
Gelenler ibadet odalarımızın ne kadar zevkle yapıldığını ve dinimize yakışır şekilde hazırlandığını söylediler. Katılanlardan bir Anglikan din görevlisi bayan, derneğimizin din görevlisi Halil Reşitoğlu'na güzel bir gül fidanı takdim etti. Gülü verirken dedi ki "Dileriz bütün insanların birbirleri arasındaki ilişkiler bu gül fidanı kadar güzel olsun." Bu güzel dileğe hepimiz katılıyoruz.

Programın koordinatörü Sayın Orhan Çiçek katılanlara teşekkür etti. Derneğimize gelen misafirlere sonunda bu vesile ile buraya geldiklerine ben de teşekkür ettim ve Batı Trakya Türkleri'nin her zaman insanların inanışlarına saygılı, sulh içinde yaşamak isteyen bir toplum olduğumuzu söyledim. Dernek idare heyetinden Hüseyin Meyzin, Ahmet Pehlivan, Efrahim Güler ve ben Memet İmam-Hüseyin etkinlik boyunca misafirlerle ilgilendik. Her sorana derneğimiz hakkında bilgi verdik. Hepsi de bu kadar sayıca küçük toplumun bu büyük işlerin üstesinden gelmesini takdir ettiler.

Toplantının sonunda misafirlere Avustralya Kültürlerarası Diyalog Cemiyeti'nin hazırladığı yemekler ikram edildi, bol bol türk kahvesi içildi.
Vakit namazlarımızdan ikindi namazını izlemek isteyenler tekrar ibadet odasına giderek bu güne kadar görmeyenler yerinde ibadetimizi de gördüler.
İnsanlık tartısının çalışması hepimizin elinde. Tartının doğru çalışması için hepimiz beraber olmalıyız.

Gelenleri uğurlarken, onlara Avustralya Batı Trakya Türkleri olarak gösterdiğimiz misafirperverlik için teşekkür ederek memnuniyetlerini belirttiler.
İnsanlığın beraberlik ve mutluluğuna bir katkıda bulunduğumuza inanıyorum.

Ben bir Batı Trakya Türk'ü olarak, Batı Trakya Türkleri'nin dünya insanları ile beraber mutlu olması için bugün yaptıklarından daha fazlasını yapmalarını dilerim.
Atatürk'ün "Yurtta Sulh Cihanda Sulh" sözüne uyan daha fazla çalışmalar yapalım. İnsanlık bizden bunu bekliyor.

Memet İmam-Hüseyin

Yukarıdaki etkinlikten bazı görüntüler

29 EKİM CUMHURİYET BAYRAMI 2004

Her yıl olduğu gibi, 2004 yılında da Avustralya Batı Trakya Türk Okulu Cumhuriyet Bayramını Derneğimizle birlikte Will Sampson salonunda kutladı.

Her yıl öğrenciler, veliler, yakın akrabalar ve toplumumuz, Türklük gururu içinde, Cumhuriyet'in kuruluşunu kutlamak amcıyla biraraya gelirler ve çocukların sunularını ilgiyle dinleyerek onların okul çalışmalarına destek olurlar. Çocuklar, her yıl olduğu gibi, bu yıl yine al bayrağımız önde dalgalanarak, kırmızı beyaz okul kıyafetleriyle salona girerek sahnedeki yerlerini aldılar.
Sahnede çocuklarımız ilk önce İstiklâl Marşı'nı söylediler ve hemen ardından Andımızı... Bir dakikalık saygı duruşundan sonra tüm öğrenciler sahneden aşağıya indi ve günün anlamı bir lise öğrencisi olan Mehmet Alkan tarafından açıklandı. Bir lise öğrencimiz daha olan Kıymet Haliloğlu da Atatürk'ün Gençliğe Hitabesi'ni okuduktan sonra her öğretmen kendi sınıfını sahneye çıkardı ve şiir, şarkı, oyun gibi sunularla program devam etti. Her öğretmen kendi sınıfını görevlendirip bu güne hazırlandı.
Öğrencilerin sunumundan sonra Lise 11 ve 12. sınıfların mezuniyet töreni yer aldı. Bu öğrencilere okulumuz adına birer kalem hediye edildi ve kendilerine birer sertifika ve karne verildi. Öğretmenleri Lemih Salih ve ben Ayşe Aday kendilerini başarı dileklerimizle uğurladık. Dört öğrenciyi daha yetiştirip mezun etmiştik 2004 yılında...

Ayşe Aday – Okul koordinatörü

AVUSTRALYA BATI TRAKYA TÜRKLERİ DERNEĞİ
HAFTASONU TÜRK OKULU - 2005

(Dersler kiralanan Windsor Primary School'da verilmektedir)

Şubat 2005 kayıtlarına göre okulumuzun durumu:

Öğrenci sayısı:	43	(28 Batı Trakyalı + 15 Diğer öğrenciler)
Öğretmen sayısı:	3	ve Din Hocası
Sınıf sayısı:	3	
Öğretmenlere ödenen ücret:	Okul koordinatörüne 33, öğretmenlere ve hocaya 28 dolar saatine	

Her sınıftaki öğrenci sayısı, görevli öğretmen ve öğrencilerin isim listesi

1. 2. 3. sınıflar - 17 öğrenci **Mustafa Çavdar**	**4. 5. 6. sınıflar -** 12 öğrenci **Sabri Serbest**	**7. 8. 9. 10. sınıflar -** 15 öğrenci **Ayşe Aday**
1. sınıf öğrencileri Koray Hasanoğlu Batuhan Özgür Meriç Öz Ecem Patsuman Berkan Alcan 2. sınıf öğrencileri Melissa Hasan Rabiya Yükselen Şenay Özsoy Kerime Güreşçi Serkan Mustafa Sebile Haliloğlu Elif Yıldız Sara Koparan 3. sınıf öğrencileri Işıl Alcan Ayşin Öngören Renay Hasanoğlu Onur Eren	4. sınıf öğrencileri Ramadan Sali Tolunay Çokaçar Adem Ölmez Cem Turyan Muhammed Yüksel 5. sınıf – öğrenci yok 6. sınıf öğrencileri Selin Hüsemoğlu Aralya Sali Erden Hasanoğlu Ayşegül Koparan Ali Mustafa Mehmet Hasan Adem Yıldız	7. sınıf öğrencileri Dilhan Boca Kerim Tansel Burhan Özgür Alper Kantarcıoğlu 8. sınıf öğrencileri Şenel Tansel 9. sınıf öğrenciler Benan Turyan Selma Güreşçi Beste Can Tamer Ölmez Sibel Tansel 10. sınıf öğrencileri Oktay Aday Mehmet Haliloğlu Şengül korkmaz Cemil Yıldız Metin Güler

İÇİMİZDEN BİRİ

Salih Reşitoğlu 1957 Yılının kış mevsiminde Batı Trakya'da Gümülcine'ye bağlı Sirkeli köyünde dünyaya geldi. İlk okuldan mezun olduktan sonra ondört yaşında ailesinin aldığı kararla 1971 yılında Avustralya'ya göçmen olarak geldiler. Melbourne şehrinin Prahran semtine yerleştiler. Liseyi Prahran Teknik okulunda devam etti ve okul sonrası Chapel Street'te akşam gazetesinin satışını yaptı. Aynı yıllarda abisinin desteği ile müzik öğrenmeye heveslenir ve çok kısa zamanda babasının kendisine hediye ettiği bağlamayı çalmaya başladı. İki değişik öğretmenden bağlama dersleri aldı. 1975 yılında abisi Şerafettin Reşitoğlu ve arkadaşları ile birlikte Bozkurtlar müzik grubunu kurdular. Okuldan ayrılıp, matbaada çalışmaya başladı. Kasım 1978 Batı Trakya'ya tatile gitti. Bu uzun bir tatil oldu, çünkü eşi olacak kızı görünce aşık olur ve tatilinin dördüncü ayında sözlenip daha sonra nişanlandılar. Altı ay sonra evlendiler. Bu arada Gümülcine Türk Gençler Birliği'nde müzikle uğraştı. Bayram eğlence gecelerinde sahne müzik yaptı ve köyde gençlere bağlama dersleri verdi.

1980 yılının başlarında eşi Feriha Reşitoğlu ile birlikte tekrar Avustralya'ya döndü. Aynı yılın Ağustos ayında oğulları Emrah dünyaya geldi. Tekrar eski işi matbaada çalışmaya başladı. Zaman zaman kısa aralıklarla Melbourne'da değişik müzik grupları ile sahneleri paylaştı. Avustralya Batı Trakya Türkleri Derneği'nin talebi üzerine eğlence gecelerinde müzik yaptı. Zamanını daha fazla ailesine ve oğluna ayırdı. 1984 yılında yaptıkları uzun Batı Trakya tatilinden sonra eşi ile birlikte kendi işlerini başlattılar. Aynı zamanda Melbourne Textil kollejinde dikiş makineleri hakkında kurs gördü.

1986 yılında kızı Kevser dünyaya geldi.
1987 yılında oğlu okula başladığında A.B.T.T Derneği'nin yönetim kurulunda eğitim kolu görevlisi olarak görev aldı ve bu görev oğlu okulu bitirene kadar sekiz yıl (1987-1994) aralıksız sürdü.
1995-1998 yılları arası derneğe bağlı olan basın ve yayın kollarında AVUSTRALYA'da ELELE Dergisi'nin hazırlanmasında ve Melbourne'daki 3ZZZ Kıbrıs Türk Radyosu'nda Batı Trakya haberlerinin alınmasına ve kontrol masasında yayına yardımcı oldu. Aynı yıllar Avustralya Batı Trakya Türkleri Derneği müzik kolu kuruldu ve kültürel gecelerde, festivallerde Türk sanat müziği yapmağa devam etti ve artık bağlamanın yerini kanun aldı.
Halen hafta sonları dernğimizde müzik çalışmaları devam etmektedir. Sporunu derneğimizin voleybol takımında ve zaman zaman çıktığı yürüyüşlerle yapmaktadır.

1997 yılında A.B.T.T. Kadınlar Derneği tarafından Yıllın Babası seçildi.
1999-2000 yılları üyeler onu A. B.T.T. Derneği denetleme kuruluna layık gördüler.
2001-2002 yılları A.B.T.T. Derneği veznedarlığını üstlendi.
2003-2004 yılları A.B.T.T. Derneği sosyal görevli olarak toplumumuza hizmet verdi..

Müzik çalışmalarının yanı sıra Türk Tasavvuf müziğine de ilgi duydu. Avustralya Mevlevi Sema grubuna müzisyen olarak katıldı. Melbourne'da çok beğenilen bu müzik tarzı kısa zamanda ünü etrafa yayıldı. Avustralya Çokkültürlülük Bakanlığı'nın, Uluslararası Af Örgütü kuruluşunun destek verdiği Dinler Arası Diyalog bağlamında sufiliği ve tasavvufu tanıtmaktadırlar.
İlk defa 2003 yılında Ramazan ayında başkent Canberra'daki ve 2004 Melbourne'daki meclis binalarında iftar yemeğinde arkadaşları ile birlikte Sufi müziğinden örnekler verdiler.

BATI TRAKYA İLE İLGİLİ KİTAPLAR

Sevgili Okurlar,

Avustralya'da yaşayan biz Batı Trakya Türkleri doğal olarak, uzak bir ülkede olmanın bazı sıkıntılarını da yaşamaktayız. Bunlar arasında, Batı Trakya ile ilgili yayınları biraz geç takip edebilmemiz hususu da bulunmaktadır. Elele olarak bu problemi kısmen azaltacak bir uygulamayı bu sayımızda başlatıyoruz. Bu aydan itibaren her yeni sayımızda Batı Trakya ile ilgili bir kitabı tanıtacağız.

Almanya'nın Münih kentinde çalışmalarını sürdüren BATTAM yayınları arasında çıkan "Gurbet Şiirleri" adlı kitap Faik İDRİZOĞLU'na ait.
1944 yılında Batı Trakya'nın İskeçe Vilâyetine bağlı Kireççiler köyünde doğan şair, 1972 yılından beri Münih'te yaşamaktadır.
Bavyera Eyaleti Batı Trakya Türkleri Aile Birliği Derneği'nde çeşitli dönemlerde yönetici olarak görev aldı.

Batı Trakya sevgisi ve özlemi ile yazdığı şiirlerinden iki örnek şöyledir:

HAİN GURBET

Bir ışıktır yanıp sönüyor
Hayaller beni geçmişe gömüyor
İçimde hasret büyüdükçe büyüyor
Bırak artık yakamı hain gurbet

Çileler zincir olmuş kesemiyorum
Geldim gurbete lakin dönemiyorum
Bu nasıl kader bilemiyorum
Bırak artık yakamı hain gurbet

Gençliğimi kolayca aldın elimden
Ayırdın beni doğup büyüdüğüm yerimden
Zevk mi duyuyorsun verdiğin zulümden
Bırak artık yakamı hain gurbet

Ayrılık zehrini sen içirttin
Yıllarca sılamın özlemini çektirdin
Hasret ateşiyle bedenimi erittin
Bırak artık yakamı hain gurbet
19.12.2001

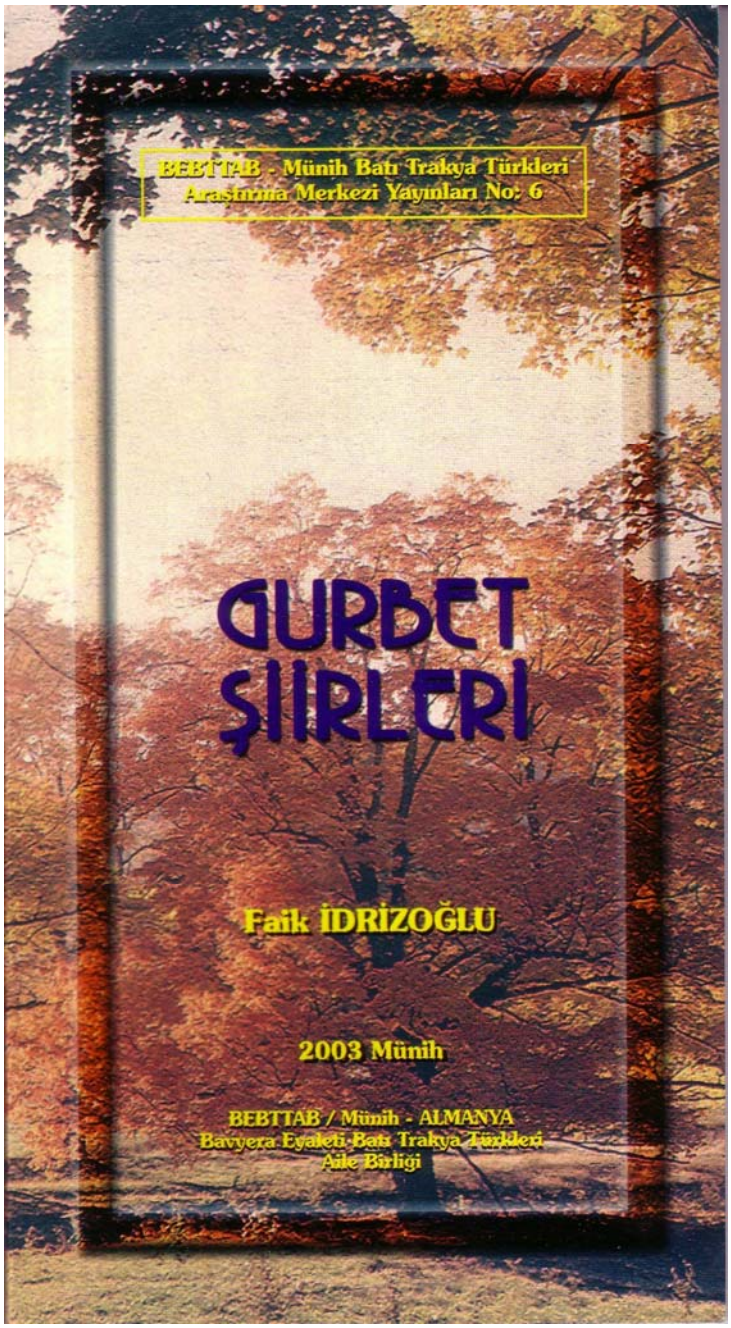

SENSİN BATI TRAKYAM

Yatıp uyumuşum gurbet taşında
Gurbet kuşları ötüşüyor başımda
Hasretin özüdür akan göz yaşımda
Bir özlemim var o da sensin Batı Trakyam
Özlemin günden güne büyülüyor beni
Çıkarmam aklımdan unutmam asla seni
Hiç bir şey alamaz kalbimdeki yerini
Bir özlemim var o da sensin Batı Trakyam
Çökse de başıma kara kara bulutlar
Kalbim daima seni kanıtlar
Kısmetse döneceğim sana geçse de yıllar
Bir özlemim var o da sensin Batı Trakyam

13.04.2002

AVUSTRALYA'DAN ŞİİRLER

TURKISH CYPRIOT PAIN

Across the miles lies a land,
With deep blue seas and golden sand.
Olive trees outline the sky,
The big brown mountains are waving 'hi.'
The breeze blows gently across your face,
The grass sways quietly, it leaves no trace.
This is North Cyprus, a piece of me, my land,
It is my everything; you'll soon understand.

This piece of me I endeavour to preach,
Is slowly slipping out of reach.
Hardship & restrictions put into place,
Slowly puts a tear on my face.
I'm not alone in this state and bother,
I witness the tears of a newly borns' mother.
Recognise our rights, I demand it, this is inhumane,
The EU, South Cyprus, and the United Nations are to blame!

Broken promises to a crippled nation,
We pray to God for our salvation.
We are losing our youth to foreign lands,
We demand the right to work, with our two hands.
Remove the embargoes, recognise our rights,
Permit the Turkish Cypriot talent, to shine bright.
I hope you have understood our pain, how we suffer,
Life's too short let us cooperate with eachother.

Serkan Hussein
For The Turkish Cypriots of The World
President, North Cyprus Turkish Youth Club
KKTC Bizim Vatanımızıdır, Vatanımızı Korumak Hakkımızdır!

ARTIK ÇOK GEÇ

Bekledim...!
Fakat gelmedin
Ya fırsatın olmadı
Ya da değer vermedin

Biliyorum...!
Sözlerime küsmüştün
Boşboğazlık etmiştim
Ve de seni üzmüştüm

Bilirsin...!
Ben seni çok severdim
Gurur meselesi yapmaz
Gelsen özür dilerdim

İnan...!
Benim de işlerim çoktu
Hep aklımda idin ama
Arayacak zaman yoktu

Görüşemedik...!
Hem de yıllar yılı
Gel diye selam yolladım
Dediler günleri sayılı

Yıkıldım...!
Dünyam karardı
Hemen koştum yanına
Dediler dün cenazesi vardı.

Feriha Reşitoğlu
2004

EY KALEM

Ey kalem! İnsanlık bugün senden
Neler çekiyor elinden
Dünyanın her yerinden
Artık yetti denmekte

Gel kalem! Güzel şeyler yaz
İyi bir yol çiz
Çizeceğin bu iz
Herkes tarafından sevilsin

Dur kalem! Yükseklerden uçma
Gerçeklerden kaçma
Sırları etrafa saçma
Doğruluğun bilinsin
Millet sana güvensin

Bak kalem! Sakın azma
Yalan yanlış şeyler yazma
Kimseye kuyu kazma
Adaletin bilinsin
Kalem eşittir
Adalettir denilsin.

Feriha Reşitoğlu

(Topluma yönelik sosyal ve kültürel çalışmalarımdan dolayı ödül olarak bana iki kalem verildi. Biri, Elele Dergisi'nin 10. yıldönümü kutlamalarında, diğeri ise Atatürk'ün Kızları Onuru'nun anısına verildi.
Bu kalemlerden dökülen kelimeleri toparladım ve sizlerle paylaşmak istedim.)

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin 21. Kuruluş Yıldönümü için verilen kokteyle katıldık.
Soldan: Serkan Hussein "Turkish Cypriot Pain" şiirini okudu. ABTT Derneği temsilcileri Feriha ve Salih Reşitoğlu, Sihem İmam-Huseyin. Moreland Türk Derneği temcilcileri Nurper Göker ve Cemal Akdeniz

Recep Ali Resuloğlu'nun Anısına

Melbourne Türk toplumu değerli bir ferdini kaybetti.
Aralık 2004 tarihinde Melbourne Türk toplumunun yakından tanıdığı Recep Ali Resuloğlu ve ailesi bir trafik kazası geçirdi. Bu feci kazada eşi ve bir kızını kaybetti. Kendisi de komaya girdi. 31 Aralık 2004 tarihinde komadan kurtulamayarak vefat etti.

Recep Ali Resuloğlu'nu Ağustos 2004'te yapılan Avustralya Batı Trakya Türkleri Kültür-Sanat Etkinlikleri'ne katılmasıyla daha yakından tanıdık. Bizimle paylaştığı iki şiirini Elele Dergimiz'de yayınlayıp onu anmak istedik. Hayatlarını kaybedenlere Allahtan Rahmet, geride kalan iki çocuğu ve her iki aileye de başsağlığı dileriz.

TÜRKÇEM OKYANUSLARIN DİLİ

Bir zarf içine koyup
Bir tatlı sözcüğü
Rüzgâra saldım
Rüzgârın ülkesinden
Hemen yanıt aldım

Bir şişeye koyup
Bir sevgi sözcüğünü
Denizlere saldım
Okyanusların ötesinden
Hemen mesaj aldım

Bir göçmen kuşun kanadına
Bağlayıp hasret sözcüğünü
Kuzeye saldım
Ana vatandan
Haber aldım

Sevgi dolu sözcükleri
Yakıp küllerini
Yüksek dağlara saldım
Rüzgârlar geri getirdi
Hemen ferahladım

Bütün duygularımı
Akan nehire yazdım
Bir dalga olup kıyılara
Okyanuslardan yanıt aldım
Kumsallar Türkçe doldu
Türkçem okyanusların dili oldu

DAHA BAŞINDAN

Eş dost bir oldular
Bir bir yüklendi bavullar
Çaldı gümbür gümbür davullar
Uzaklaştıkça davul hoş geldi
Ama uzaklar hoş değildi.

İçimdeki umutlarla yüzüm bir an gülümsedi
Dostlar sandı beni, gurbeti benimsedi
Yükselip çıktıkça bulutların üstüne
Bir kara bulut çöktü üstüne

Yağmur gibi dökülen gözyaşı
Nedamet bulutlara yük
İçimi dolduran keder benden büyük
Yumruklarım sineme inmede gümbür gümbür
Ne olur ya bırak beni ya geri götür.

Yumruklarımda çalınan davulun ritmi
Vurdukça ah ile inliyor gönlüm
Anılar, dostlar, ana-baba gelir mi?
Bir bilinmeze yolum şimdi
Binbir ah, binbir sitem dinliyor gönlüm.

Sinemden çıkan sesler
Uzaktan hep hoş geldi
Vurulan darbeler gönlümü deldi.

Türkay Ilıcak'tan

KALK

Kalk!
Aydınmısın nesin..
Uyan doğrul, kalk yürü
Neden çıkmıyor sesin

Meydanda itler sürü sürü
Kalk da bak insanlık tarihine
Dünya kocaman bir yalan
Hızmet et toplum ve milletine
Odur ancak baki kalan.

AVUSTRALYA

Volkanlı dağları suskun
40 bin yıllık çöllerde pişkin
Kamburu çıkmış gözleri şişkin
Yaşlı kıta Avustralya..
Sana şanslı ülke diyenler var ya
Bir kırmızı taşın,
Gerisi boş laf, fasarya..
Bahçeler dolusu güllerin var
Karanfiller, laleler, zambaklar
Kalmasa da hiç susuz,
Hepsi kokusuz.
Okudum hayat romanını
Senaryosuz, mevzusuz
Yıldızsız gecelerim hep
kabuslu, uykusuz
Yıllar sonra anladım
Vatan olmaz, sevgisiz
Mevlana'sız Yunus'suz.

18-02-2002 Melbourne

MELBURN

Nerede hani kahve sohbetlerin
Hani tesellisi falların, falcıların
Nerede açılan kolları dostların
Dün bugünün ayni,
Bugünse tıpkı yarın

Türkay Ilıcak'tan MANİLER

Yazı yazdım dergiye
Heykel yaptım sergiye
Kimse durup bakmadı
Ne bu beytambal diye

Yoğurt Yunan'ın oldu
Türk kahvesi de öyle
Hiç mi suçun yok ey halk
Kalk konuş durma söyle

Kültürüne boş verme
Ülkeni hiç hor görme
Tatlı dillere kanıp
Sırrın ortaya serme

Kaçmam ben köşe bucak
Yıkılsın haram ocak
Devam hep toplum için
Benim adım ILICAK

Hepimiz köyden geldiğimize göre köylerimizi unutamıyoruz. Yine bir köy olayı sizlere anlatmak istiyorum. Aşa yukarı köyümüzde 200 hanenin 150'si evlerimizde kurbanlık bakıyorduk. Bir gün babam dedi: "Oğlum Salih al şu kuzuyu ovaya götür biraz hava alsın . Gelirken de bir demet yonca getir" dedi. Ben kuzuyu aldım, çaydan karşıya geçtim. Kuzu iyice otlandı. Artık eve dönmem gerek ve hemen bir demet yoncayı da aldım. Tam çaya geldiğimde önüme cana yakın bir kurt çıktı. Kuzuyu, yoncayı ve kurdu çaydan kucakla geçirmem lazım. Evvela kurdu geçirsem kuzu otu yiyecek. Otu alıp geçirsem kurt kuzuyu yiyecek. Aldı beni bir fesfese, oturdum düşünmeye başladım. Öte hesap beri hesap kurt otu yemez dedim ve aldım kuzuyu karşıya geçirdim. Döndüm otu alıp kuzunun yanına götürdüm. Bu sefer kuzuyu alıp kurdun yanına döndüm. Kuzuyu bırakıp kurdu aldım ve otun yanına götürdüm. Tekrar karşıya gecip kuzuyu aldım ve otla kurdun yanına götürdüm. Böylelikle ne kuzu otu, ne de kurt kuzuyu yedi.
Sayın Elele okulyucuları, eskiden söylenip günümüze kadar gelen bu bilmeceyi siz de duyup çözmüşsünüzdür.

Dil Deyince: Herifin birisi acıkmış, bir lokantaya girmiş. Garson hemen başına çommuş "Amca buyur ne istediniz?" demiş. "Oğlum tatlı bir çorba getir" demiş. Garson hemen bir tabak dil çorbası getirmiş. Adamcağız tatlı tatlı yemiş çorbayı, ödeyip gitmiş. 3 – 5 gün sonra aynı adam yine masaya oturmuş. Garson "Buyur amca ne istersiniz?" diye sorunca "Oğlum geçen gün tatlı yemek demiştim bu sefer acı olsun" demiş. Garson yine dil çorbası getirmiş. Adam hayret etmiş "Tatlı dedim dil çorbası, acı dedim yine dil çorbası" demiş.
Derler ya "Dilin kemiği yok, hem güldürür hem ağlatır". Yani, dil insanlara hem acı hem de tatlı şeyler yaşatır.

Velhasıl işimizi hocanın sözü ile bağlıyalım.
Yine köylerimizde olduğu gibi hepimiz biliyoruz ki öğretmene köylü sabah, öğle, akşam yemek götürürdük. Bir akşam yemeğinde hocaya sofra gelmiş. Akşam namazından sonra imiş. Namazlarını kılmışlar Hasan da sofrayı hazırlamış, çorba, börek, sarmısaklı vs. Hoca sofraya gelince ne görsün! Önce çorba tası sofraya konmuş. Hoca demiş "Hasan indir çorbayı koy börek tavasını".
Hasan "Önce çorba sonra börek" deyince hoca şu cevabı verdi "Ulan Hasan, doymazsak çorbayı da yiyeceğiz". Hasan bu işe razı gelmiş. Börek tavası bitmiş çorba eve geri gitmiş. Hasan'ın annesi bağırmış çağırmış. Kaç para eder, börek tavası eve boş dönmüş. Hasan'ın annesi babası börekten mahrum kalmışlar.

Hoca deyince yine bir avcı hikâyesi aklıma geldi:
İki arkadaş ava gitmişler. Vurdukları avlar; 1 kaz, 1 yeşil baş ördek 2 tane de mıkırtı idi. Sabah olunca eve dönmeye karar vermişler. Caminin önünde biri sağ tarafa biri sol tarafa avları paylaşma kavgası yaparlarken hoca ezan okumaya başlamış. Avcılar bir türlü avları paylaşamayınca "Hoca ezanı bitirsin, onu çağıralım, bu işi halletsin" dediler. Hoca ezanı bitirmiş avcılar hâlâ çekişiyorlarmış. "Getirin avları buraya" demiş hoca. Avlar hocanın önüne konulmuş. Hoca "Bismillâhirrahmanirrahim, dikkat edin taksim başlıyor. Hocaya bu kaz az, al sana bir mıkırtı, al sana da bir mıkıtrı, gel beri yeşil baş ördek" demiş. İki avcı birer mıkırtı ile eve gitmişler. Hoca da hiç üşümeden, yorulmadan kaz ve ördek sahibi olmuş.

Yine bir hoca fıkrası:
İki arkadaş bir içmişler, bir içmişler, yok cennetten evvela kabak çıkmış, öteki yok kabak değil pırasa çıktı derken taa hocaya kadar gitmişler. Hoca da şöyle demiş "Evet Peygamberimiz cennetten gelirken kabak elinde idi, pırasa da belinde idi." Böylece kavga gürültü bitmiş.

Yine bir avcı hikâyesi/bilmecesi:
Avcının birisi bir kaz vurmuş. Yukarıdan da bir sürü kaz geçiyormuş. Vurulan kaz seslenmiş "Uğurlar olsun 100 kazlar"demiş. Yukarıdan da şöyle bir ses gelmiş "Biz 100 kazlar değiliz. Bizim yarımız kadar daha olsa yarımızın yarısı kadar daha olsa, bir de aramızda sen olsan o zaman 100 kazlar oluyoruz"

Acaba yukarıda uçan kazlar kaç tane imişler?

İyi yayınlar. Gelecek sayımızda buluşmak üzere kalınız sağlıcakla.

Salih Mustafaoğlu
Cumartesi 8 Ocak 2005

Avustralya Batı Trakya Türkleri Kadınlar Derneği'nin Etkinlik Özeti
Ekim 2004 – Mart 2005

4 Kasım 2004	Feriha Reşitoğlu'nun düzenlediği Batı Trakya Türk Kadınları'nın Elişleri Sergisi Toorak Kütüphanesi'nde açıldı ve 4 Ocak 2005 tarihine kadar devam etti. Büyük ilgi ile izlenen serginin gerçekleşmesinde katkısı olanlara teşekkür ederiz.
7 Kasım 2004	Will Sampson Hall'da verilen geleneksel iftar yemeğine 101 kişi katıldı. Yemek öncesi Yasin Şerif okundu ve dua edildi. Selâhattin Tül kardeşimizin okuduğu ezan ile oruçlar bozuldu. İftar yemeğinin tüm giderleri yapılan bağışlardan karşılandı. Geriye kalan para ile 100 dolar Alfred Hospital'a yardım olarak gönderildi. Not: Ayrıca bu maddi bağışların 300 doları da 26 Aralık 2004'te Asya'da olan Tsunami felâketine gönderildi.
27 Kasım 2004	Will Sampson Hall'da Bayram eğlencesi düzenlendi. Tansu DJ'li müzik programını yürüttü. Baştan sakin ve sohbet ağırlıklı başlayan gece daha sonra coşkun bir havaya büründü. Katılımın güzel olduğu geceye sonradan 2 masa daha ilave etmek zorunda kaldık. Yemekli, müzikli ve çekişli gecenin biletleri sadece 15 dolardı. Çekilişte işadamımız sayın İrfan Hafız Hüseyin'in hediye ettiği tek kişilik yatak ile üyelerimizden gelen çok değerli hediyeler vardı. Katılanlara ve destek veren herkese çok teşekkür ederiz.
19 Aralık 2004	Red Hill - Dromana kiraz gezisi düzenlendi. Bu gezinin maksadı mahallelerinin dışına pek çıkamıyan kadınlarımıza diğer kadınlar ve gençlerle beraber güzel bir gün geçirip mutlu etmekti. Bunu yapamadık, çünkü toplum fertlerimizden Ahmet Elmas abi vefat etti. Yolculuk boyunca herkes üzgündü. 2003 Kiraz gezisi dönüşünde de arkadaşımız Sabiha Seyhanlı'yı kaybetmiştik. Bu kiraz gezileri uğursuzdur deyip, bir daha yapılmamasına oy birliği ile karar aldık.
13 Şubat 2005	Will Sampson Hall'da kadınlara yönelik bir eğlence günü düzenledik. Kadınlar Derneği'nin geleceği konusunda fikir alış verişinde bulunduk. Ayrıca "Yemek süsleme sanatı" yarışması yapıldı. Emine Öz üyelerin seçimine göre puan değerlendirmesi yaptı ve kazananları ilan etti. Birinciliği Feriha Reşitoğlu (salata tabağı), ikinciliği Perihan Hafız-Hüseyin (Tatlı- vanilyalı puding) ve üçüncülüğü de Emine Haliloğlu (Patates püresi - hayvan figürleri) aldı.
20 Mart 2005	Stonnington Belediyesi'nin hazırladığı "Yaşlılar Haftası" etkinlikleri çerçevesinde Kadınlar Derneğimiz Will Sampson Hall'da Aşure günü düzenledi.

Avustralya Batı Trakya Türkleri Derneği'nin Faaliyetleri
Ekim 2004 – Mart 2005

13 Ekim 2004	Geri kalan dernek binası inşaatına başlandı. Hüsnü Tansel günde 100 dolar karşılığında ustalığını kabullendi.
23 Ekim 2004	Prahran'de yapılan Viva Festivali'ne katıldık. İyi ve başarılı bir gün geçti. Hava şartları biraz bozuk olduğu için alış verişi etkiledi.
30 Ekim 2004	29 Ekim Cumhuriyet Bayramı'nı okulumuzla birlikte Will Sampson Hall'da kutladık.

15 Kasım 2004	Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin 21. Kuruluş Yıldönümü nedeniyle yönetim kurulu üyelerimiz Kuzey Kıbrıs Türk Cemiyeti'nde düzenlenen kokteyle katıldı.
23 Kasım 2004	Dernek başkanı Nadir Celil İmigration Museum'da Bakan John Pandazopoulos'un "Communitiy Art" adı altında yaptığı toplantıya katıldı.
12 Aralık 2004	Prahran Eyalet temsilcisi Tony Lapton meclis binasının balkonunda verdiği BBQ'ya davetli olarak derneklerimiz adına 8 kişi katıldı.
12 Aralık 2004	ABTT Derneği Müzik Grubu Osmanlı Yaşlılar Evinde bir Türk Sanat Müziği şöleni verdi
13 Aralık 2004	Moreland Türk Derneği, Kuzey Kıbrıs Türk Cemiyeti ve Derneğimiz'in birlikte düzenlediği "Atatürk'ün Kızları" ödül gecesine katıldık. Bu gecenin detayları sayfa 4'tedir. (Üyelerimizden Feriha Reşitoğlu'nun "2003 Atatürk'ün Kızları" Onur Belgesine layık görüldüğünü Elele'nin 33 sayısında yayınlamıştık).
26 Aralık 2004	ABTT Derneği Tsunami yardım kampanyasına katıldı 26 Aralık 2004 Pazar günü sabahı Hint Okyanusu'nda meydana gelen denizaltı depremi yarattığı Tsunami dalgaları ile çağımızın en büyük felaketi olarak kaydedildi. Tsunami dalgaları Sumatra, Endonezya, SriLanka, Güney Hindistan, Tailand ve Afrika kıyılarını etkiledi. Bugüne kadar 300 binin üzerinde can kaybı olduğu söyleniyorsa da bu sayının çok daha fazla olduğu tahmin ediliyor. Bu felakete bütün dünya beklenilenin çok üstünde maddi ve manevi destekte bulundu ve bulunuyor. ABTT Derneği de bu yardım kampanysına katılıp 5,850 dolar katkıda bulundu. Dileriz 2005 yılı böyle feci felaketlere uğramaz, bütün dünya insanları barış ve huzur içinde yaşar.
31 Aralık 2004	Cemiyet binamızda yılbaşı geçesi kutlandı. Katılım azdı, fakat iyi bir gece oldu.
26 Ocak 2005	Derneğimiz ile Moreland Türk Cemiyeti ortaklaşa "Australya Day" yürüyüşüne katıldık. Okul öğrencilerimiz milli kıyafetleri ile yürüdüler. Derneğimizi temsilen 16 kişi katıldı.
3-7 Şubat 2005	Derneğimizde inşaat işi aralıklarla devam ediyor. Binanın ön tarafında cam kapılar için duvar kesildi, yerler temizlendi ve kapılar yaptırıldı.
16 Mart 2005	Akşam saat 5.30'da T.C. Devlet Bakanı Sayın Mehmet Aydın derneğimizi eşi ve yanında danışmanı ile ziyarete geldi. Melbourne T.C. Başkonsolosu Hasan Aşan ve eşi de onlara refakat ettiler. Bakana derneğimiz hakkında kısa bilgiler verildi. Birbuçuk saatlik vatandaş toplantısında bakan bazı bilgiler sundu ve izleyicilerin sorularını cevaplandırdı.
20 Mart 2005	Yaşlılar haftası nedeniyle üyelerimize ve topluma Will Sampson Hall'da bir BBQ günü düzenlendi.

V E F A T

Ahmet ELMAS 28 Nisan 1942'de Batı Trakya'nın Bıyıklı Köyünde dünyaya geldi.
17 Aralık 1970 tarihinde eşi ve iki oğlu ile göçmen olarak Avustralya'nın Melbourne şehrine yerleşti. 1987 yılında geçirdiği kalp krizi sonunda hafıza kaybı ile yaşamına devam etti.
19 Aralık 2004 tarihinde kalp krizinden vefat etti.
Merhuma Allahtan rahmet geride kalan ailesine baş sağlığı dileriz.

ABTT Kadınlar Derneği'nin 13 Şubat 2005'te düzenlediği Yemek Süsleme Yarışını kazananlar

Soldan: Perihan Hafız-Hüseyin (2.), Emine Öz (jüri üyesi), Feriha Reşitoğlu (1.) Emine Haliloğlu (3.)

1. Salata tabağı

2. Tatlı – vanilyalı pudding

3. Patates püresi -hayvan figürlü

Avustralya Batı Trakya Türkleri Derneği Haftasonu Türk Okulu öğretmen ve öğrencileri Ekim 2004

Festivallerde gözleme yufkası açan kadınlarımız.
Soldan: Fatma Hasanoğlu, Sabiha Güler, Halide Alioğlu ve Sıdıka Salih

ABTT Derneği Türk Sanat Müziği Grubu Broadmeadows'daki Osmanlı Yaşlılar Evinde bir müzik şöleni verdi

ABTT Kadınlarlarının elişleri Toorak kütüphanesinde 4 Kasım 2004 ile 4 Ocak 2005 tarihleri arasında sergilendi. İlgi ile izlendi.

Avustralya Batı Trakya Türkleri Derneği binasının değiştirilmiş olarak ön tarafı

2004 Melbourne Milletlerarası Çiçek ve Bahçe Festivali'nden fotoğraflar
Sihem İmam-Hüseyin